

301

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ

ΚΩΔΗΞ

Μεταφρασθείς μὲν ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς

ὑπὸ Κ. Ι. Φ.

Παραβληθεὶς δὲ τῇ ἐπισήμῳ Γαλλικῇ μεταφράσει.

Ἐκδίδεται ἤδη τὸ πρῶτον

παρὰ

Α. ΦΕΝΕΡΔΗ,

Μέλους τοῦ Β. Ἐμποροδικείου.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΤΥΠΟΙΣ Ι. ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ.

1850.

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΙΣ ΕΜΠΟΡΟΙΣ.

Η Α. Μ. ο σεβαστός ἡμῶν Ἄναξ, ἐπιθυμῶν τὴν τοῦ Κράτους Αὐτοῦ εὐημερίαν, καὶ τὴν τῶν ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ Αὐτοῦ σκιὰν διατελούντων λαῶν εὐδαιμονίαν, εὐηρεστήθη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ πρὸς τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἐν τῷ Κράτει Αὐτοῦ ἐμπορίου, τῆς πηγῆς ταύτης ἀφ' ἧς ἀπορρέει ὁ δημόσιος πλοῦτος.

Ἐπειδὴ δὲ αἰείποτε ἡ ἀνάπτυξις καὶ πρόοδος τοῦ ἐμπορίου ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν καλῶν καὶ σοφῶν νόμων, οἵτινες κανονίζουσι καὶ διέπουσι τὸν ἐμπορικὸν κλάδον, διέταξεν ὅπως συνταχθῆ **ΚΩΔΗΞ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ**, ἱκανὸς νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς παρούσας ἀνάγκας, καὶ ἐγκαταστήσῃ τὴν ἐμπορικὴν πίστιν, ἣτις ἔστιν ἀναπόφευκτος πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, καὶ τεθῆ ὅσον τάχος ἐν ἰσχύϊ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τῆς Ἀνακτορικῆς ταύτης θελήσεως πάντες οἱ εἰς τὰ ἄλλα κράτη ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοὶ κανόνες καὶ κώδικες ἐξετάσθησαν καὶ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν. Οὗτοι διηρημένοι εἰς τέσσαρα μέρη, ὧν τὸ μὲν πρῶτον πραγματεύεται περὶ τῆς ἐν γένει ἐμπορίας, περὶ συστάσεως τῶν ἐταιριῶν, καὶ τῶν νόμων τῶν συναλλαγμάτων, τὸ δὲ δεύτερον περὶ τοῦ θαλασσεμπορίου καὶ τῶν ἀσφαλειῶν, τὸ δὲ τρίτον περὶ τῶν πτωχεύσεων, καὶ τὸ τέταρτον περὶ τῆς διοργανώσεως τῶν Ἐμποροδικείων,

ἐσυζητήθησαν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τοῦ Ἐμπορίου ἐπὶ παρουσία πολλῶν ἐπισήμων ἐμπόρων καὶ ἄλλων ἐμπείρων περὶ τὸν κερδῶν Ἐρμῆν· τούτων τὰ μὲν ἀνωφελῆ καὶ μὴ συνάδοντα πρὸς τὰ ἐνταῦθα παρελείφθησαν, ἐγένοντο δὲ παραδεκτὰ πανθ' ὅσα εὐρέθησαν ἀναγκαῖα καὶ ἀρμόδια πρὸς τὰ ἡμέτερα· ἐξ ὧν ἀπάντων συνετάχθη ὁ παρῶν Ἐμπορικὸς Κώδηξ ὅστις, μεταγλωττισθεὶς ἤδη καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν πρὸς πλήρη καὶ τελείαν αὐτοῦ διάδοσιν, μετεφράσθη καὶ ὑφ' ἡμῶν εἰς τὴν καθομιλουμένην πρὸς χρῆσιν πάντων τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει ἐμπορευομένων καὶ τῶν μετὰ τῶν ἐμπόρων δοσοληψίας ἐχόντων ὁμογενῶν. Ὁ παρῶν Κώδηξ φέρων πᾶσαν ἐπισημότητα, καὶ ἀναγνωριζόμενος παρὰ τοῦ Ἐμποροδικείου ὡς ἔχων ἅπαν τὸ κῦρος, ἐμβαίνει εἰς πλήρη ἐνέργειαν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆ 1 Σεπτεμβρίου, 1850.

Ὁ Ἐκδότης

Α. ΦΕΝΕΡΛΗΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ

ΚΩΔΗΞ.

⓪ Ἐμπορικὸς Κώδηξ διαιρεῖται εἰς δύο βιβλία, ὧν τὸ μὲν πρῶτον πραγματεύεται ἐν γένει περὶ ἐμπορίας, τὸ δὲ δεύτερον περὶ πτωχεύσεως· τὸ πρῶτον τούτων διαιρεῖται εἰς πολλὰ κεφάλαια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἄρθρον 1. Ἐμποροὶ εἰσὶν οἱ μετερχόμενοι πράξεις ἐμπορικὰς καὶ οἱ περὶ ἐμπορίας μὲ ἔγγραφον συμφωνοῦντες.

Ἄρθ. 2. Οἱ ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας των δύνανται νὰ ἐπιχειρισθῶσι τὸ ἐμπόριον, οἱ δὲ μὴ συμπληρώσαντες τὸ δέκατον ἔνατον ἔτος αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἐμπορευθῶσιν ἄνευ τῆς ἐγγυήσεως τῶν κηδεμόνων αὐτῶν ἢ τῆ ἀδείας τοῦ Ἐμποροδικείου.

ΚΕΦ. Β΄.

Περὶ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων.

Ἄρθ. 3. Πᾶς ἔμπορος ὀφείλει νὰ κρατῆ ἐν Ἡμερολόγιον (Journal) παριστάνον ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν, μῆνα κατὰ μῆνα, τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ του χρέη, τὰς ἐμπορικὰς του ἐργασίας, τὰς διαπραγματεύσεις του, τὰς ἀποδοχὰς, ἢ ὀπισθογραφήσεις, καὶ ἐν γένει

πᾶν ὅ,τι λαμβάνει ἢ πληρόνει ἐφ' ὁποιοδήποτε λόγῳ καὶ φανερόνῳ κατὰ μῆνα, ἐν ἐνὶ μόνῳ ἄρθρῳ, τὸ ποσὸν τῆς οἰκιακῆς του δαπάνης. Ὑποχρεοῦται προσέτι νὰ ἀντιγράφη ἐν βιβλίῳ τὰς ἐπιστολάς ἃς στέλλει τοῖς συνεταιροῖς ἢ ἀνταποκριταῖς αὐτοῦ, καὶ νὰ θέτῃ ἐν φακέλλῳ κατὰ μῆνα τὰς ὁποίας παρ' αὐτῶν λαμβάνει ἐπιστολάς.

Ἄρθ. 4. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ 3 ἄρθ. εἰρημένων βιβλίων, πᾶς ἔμπορος ὑποχρεοῦται κατ' ἔτος νὰ κάμνῃ ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων αὐτοῦ πραγμάτων, τῆς περιουσίας καὶ τοῦ χρέους του, καὶ νὰ τὴν ἀντιγράφη κατ' ἔτος ἐν βιβλίῳ εἰδικῶ ἐπὶ τούτῳ Ἰσολογισμὸς ὀνομαζομένῳ.

Ἄρθ. 5. Τὰ βιβλία ταῦτα θέλουν διατηρεῖσθαι χωρὶς ἄγραφα διαστήματα, χάσματα ἢ παραπομπὰς εἰς τὸ περιθώριον. Τὸ δ' ἡμερολόγιον πρὶν ἢ ἀρχίσῃ πρέπει νὰ ἀριθμηθῇ, μονογραφηθῇ καὶ θεωρηθῇ παρά τινος ὑπαλλήλου διοριζομένου πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ἐμποροδικείου. Ἐπίσης δὲ περὶ τὰ τέλη ἐκάστου ἔτους τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο πρέπει νὰ θεωρῆται ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ παρουσιάσοντος ἐμπόρου, μὴ δυναμένου τοῦ εἰρημένου ὑπαλλήλου ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ βιβλίου. Πρὸ τοῦ δὲ νὰ γραφῇ τι ἐν ταῖς εἰρημένοις βιβλίοις ἕτερός τις ὑπὸ τοῦ Ἐμποροδικείου διωρισμένος ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ γράψῃ ἀριθμοὺς εἰς τὰς σελίδας των, καὶ σημειώσας εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἐκείνου ἀπὸ πόσας σελίδας σύγκειται, νὰ υπογράψῃ.

Ἄρθ. 6. Τὰ βιβλία, ἅπερ οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐμπόριον ὀφείλουσι νὰ κρατῶσι καὶ διὰ τὰ ὁποῖα, ἂν δὲν ἐφυλάχθησαν αἱ εἰρημέναι διατυπώσεις, δὲν δύνανται

νὰ προσαχθῶσιν οὐδὲ νὰ παρέξωσι πίστιν ἐν καιρῷ διαδικασίας.

Ἄρθ. 7. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων καὶ τῶν ἀπογραφῶν, ἀλλ' ἢ προκειμένου περὶ ὑποθέσεως κοινότητος, διαδοχῆς, διαλύσεως ἐταιρίας καὶ ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως· τότε δὲ ἢ ἐμφάνισις αὐτῶν δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Ἐμποροδικείου.

Ἄρθ. 8. Τὰ κατὰ κανόνα γεγραμμένα ἐμπορικὰ βιβλία δύναται νὰ παραδεχθῇ ὁ δικαστὴς ὡς ἀπόδειξις εἰς τὰς μεταξὺ ἐμπόρων περὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων διαφοράς.

Ἄρθ. 9. Δικαζομένης τινὸς ὑποθέσεως, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων διὰ νὰ λάβῃ ἀντίγραφα τῶν ἀφορώντων τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν χωρίων.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἐταιριῶν.

Ἄρθ. 10. Ὁ νόμος ἀναγνωρίζει τρία εἶδη ἐμπορικῶν ἐταιριῶν: τὴν ὁμόρρυθμον (α), τὴν ἑτερόρρυθμον (β) καὶ τὴν ἀνώνυμον.

Α' εἶδος.

Ἄρθ. 11. Ὁμόρρυθμος εἶναι ἢ μεταξὺ δύο ἢ καὶ

(α) Ὁμόρρυθμος ἐταιρία ὀνομάζεται ἐκείνη ἣτις περιλαμβάνει πολλοὺς συνεταιροὺς, διευθύνεται δὲ ἀπὸ ἓνα μόνον ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ὄνομα ὑπογράφεται.

(β) Ἐτερόρρυθμος λέγεται ἢ γαλλιστὶ ὀνομαζομένη *commandite*.

πολλῶν, σκοπὸν ἐχόντων νὰ συνεμπορεύωνται ὑπὸ ἐπωνυμίαν ἑταιρικὴν (dite).

Ἄρθ. 12. Μόνα τὰ ὀνόματα ἑνὸς ἢ δύο συνεταίρων ἠμποροῦν νὰ συστήσωσι τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν.

Ἄρθ. 13. Οἱ ὁμόρρυθμοὶ συνεταῖροι οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἔγγραφον ὑπόκεινται ἀλληλεγγύως εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας, ἂν καὶ ὑπογεγραμμένον παρ' ἑνὸς μόνου τῶν συνεταίρων ὑπὸ τὴν ἑταιρικὴν ὄμως ἐπωνυμίαν.

B' εἶδος.

Ἄρθ. 14. Ἐτερορρυθμὸς ἑταιρία εἶναι ἡ συστανομένη μεταξὺ ἑνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων καὶ ἑνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀπλῶν χρηματοδοτῶν, οἵτινες ὀνομάζονται ἑτερορρυθμοὶ ἢ καθ' ἑτερορρυθμίαν συνεταῖροι (associés en commandite). Ἡ ἑταιρία αὕτη διευθύνεται ὑπὸ ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν φέρουσα κατ' ἀνάγκην τ' ὄνομα ἑνὸς ἢ καὶ πολλῶν τῶν ἀλληλεγγύως συνεταίρων.

Ἄρθ. 15. Ὄταν ὑπάρχωσι πολλοὶ συνεταῖροι ἀλληλέγγυοι καὶ ὀνομαστικῶς ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἔγγραφον, εἴτε ὅλοι ὁμοῦ διευθύνουν τὴν ἑταιρίαν εἴτε εἷς ἢ τινες ἐξ αὐτῶν δι' ὅλους, ἡ ἑταιρία εἶναι συγχρόνως ὁμόρρυθμος ὡς πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἑτερορρυθμὸς ὡς πρὸς τοὺς ἀπλῶς χρηματοδότας.

Ἄρθ. 16. Τὸ ὄνομα τοῦ ἑτερορρυθμοῦ δὲν συχωρεῖται νὰ ἔμβη εἰς τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν.

Ἄρθ. 17. Ὁ ἑτερορρυθμὸς συνεταῖρος δὲν ὑπόκειται εἰς ζημίαν εἰμὴ καθ' ὅσον αὐταὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα κατέθεσεν ἢ ὤφειλε νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν.

Ἄρθ. 18. Ὁ ἑτερορρυθμὸς συνεταῖρος δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ οὐδεμίαν πρᾶξιν διαχειρίσεως, ἢ νὰ ἐργασθῇ εἰς ὑποθέσεις τῆς ἑταιρίας μόνος του, οὐδὲ ἐπιτροπικῶς.

Ἄρθ. 19. Ὁ ἑτερορρυθμὸς συνεταῖρος ὁ παραβαίνων τὴν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διαλαμβανομένην ἀπαγόρευσιν, ὑπόκειται ἀλληλεγγύως εἰς ὅλα τὰ χρέη καὶ εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας.

Γ' εἶδος.

Ἄρθ. 20. Ἡ ἀνώνυμος ἑταιρία δὲν λαμβάνει ἑταιρικὸν ὄνομα, οὐδ' ὀνομάζεται μὲ τὸ ὄνομα συνεταίρου τινός.

Ἄρθ. 21. Αὕτη λαμβάνει τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς.

Ἄρθ. 22. Διοικεῖται ἀπὸ προσωρινοὺς ἐπιτρόπους, μετακλητοὺς, συνεταίρους ἢ μὴ συνεταίρους, μισθωτοὺς ἢ ἀμισθοὺς.

Ἄρθ. 23. Οἱ διευθύνται εἶναι ὑπεύθυνοι μόνον περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς δοθείσης αὐτοῖς ἐντολῆς, δὲν ὑποβάλλονται δὲ ὡς ἐκ τῆς διευθύνσεως αὐτῶν εἰς οὐδεμίαν προσωπικὴν ἢ ἀλληλέγγυον ἐνοχὴν ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθ. 24. Οἱ συνεταῖροι δὲν ὑπόκεινται εἰς ζημίαν, εἰμὴ καθ' ὅσον αὐταὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὴν ἑταιρίαν μετοχῆς των.

Ἄρθ. 25. Τὸ κεφάλαιον τῆς ἀνωνύμου ἑταιρίας διαιρεῖται εἰς μερίδια ἢ κλάσματα μεριδίου ἰσότημα.

Ἄρθ. 26. Τὰ μερίδια δύνανται νὰ κατασταθῶσι δι' ἀνωνύμων ἀποδεικτικῶν. Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἢ παραχώρησις τῶν μεριδίων γίνεται διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ.

Ἄρθ. 27. Ἡ κυριότης τῶν μεριδίων δύναται νὰ κατασταθῇ δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς ἑταιρίας. Ἡ

παραχώρησις γίνεται με δηλοποίησιν μεταφορᾶς, ἐγγεγραμμένην εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐταιρίας καὶ ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὴν ἐταιρίαν εἰς τὸ περιθώριον τοῦ μεριδίου.

Ἄρθ. 28. Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰμὴ διὰ ἀδείας Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐπιδοκιμάζοντος τὰς ἐν τῷ συμφωνητικῷ περιεχομένης συμφωνίας, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ περιέχωσιν αὐταὶ ἐναντίον τι εἰς τὰ τῆς Αὐτοκρατορίας συμφέροντα, καὶ ἐπιτρέποντος τὴν ἐγκατάστασιν αὐτῆς.

Ἄρθ. 29. Τὸ κεφάλαιον τῶν ἑτερορρυθμῶν ἐταιριῶν δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς μερίδας, φυλαττομένων πάντοτε ἀκριβῶς ὄλων τῶν ἄλλων κανόνων τῶν περὶ τοῦ εἴδους τούτου τῶν ἐταιριῶν.

Ἄρθ. 30. Τὰ ἐγγραφα τῶν ὁμορρυθμῶν ἢ ἑτερορρυθμῶν ἐταιριῶν πρέπει νὰ γίνωνται ἐνώπιον τοῦ Ἐμποροδικείου ἢ καὶ νὰ ὑπογράφωνται μόνον μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν συνεταίρων. Τὰ ἐγγραφα δὲ ταῦτα ἔχουσι τὸ κῦρος ὅταν ὦσι τὸσαῦτα τῶν ἀριθμῶν ὅσοι συμμέτοχοι εἶναι τῆς ἐταιρίας ἐκείνης. Τὰ τοιαῦτα δὲ ἐγγραφα πρέπει νὰ ἔχωσι τὸ αὐτὸ περιεχόμενον, καὶ ἕκαστον ἀντίτυπον χρεωστεῖ νὰ ἀναφέρῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν γενομένων ἀντιτύπων, ἀρκεῖ δὲ ἐν καὶ μόνον ἀντίτυπον ὅταν τὰ συμφωνητικὰ ἐγγραφα γίνωνται ἐνώπιον τοῦ Ἐμποροδικείου καὶ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ βιβλία αὐτοῦ.

Ἄρθ. 31. Τὰ συμφωνητικὰ τῶν ἀνώνυμων ἐταιριῶν πρέπει πρῶτον νὰ γίνωνται εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον καὶ ἔπειτα νὰ ζητηθῇ ἢ περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ἀδεία.

Ἄρθ. 32. Ἡ περίληψις τῶν συμφωνητικῶν ἐγγραφῶν τῶν ὁμορρυθμῶν καὶ ἑτερορρυθμῶν ἐταιριῶν πρέπει νὰ περιέχῃ: τὰ ὀνόματα καὶ παρώνυμα, τὴν ιδιό-

τητα, καὶ διαμονὴν τῶν συνεταίρων ὄχι ὁμῶς καὶ τῶν μετόχων καὶ τῶν ἑτερορρυθμῶν, τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἐταιρίας, τοὺς συνεταίρους οἵτινες διωρίσθησαν νὰ διευθύνουν, νὰ διοικοῦν καὶ νὰ ὑπογράφουν ἐπὶ ὀνόματι τῆς ἐταιρίας, τὴν ποσότητα τῶν καταβληθέντων ἢ καταβληθησομένων χρημάτων κατὰ μερίδας ἢ καθ' ἑτερορρυθμίαν, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἐταιρία ἀρχεται καὶ καθ' ἣν παύει· τὸ ὄνομα μόνον τοῦ ἑτερορρυθμοῦ δὲν θέλει εἶσθαι ἐγγεγραμμένον εἰς αὐτήν. Ἡ περίληψις αὕτη θέλει δημοσιευθῇ ἀφ' οὗ ἐγγραφῇ εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ἐμποροδικείου.

Ἄρθ. 33. Ἡ περίληψις τῶν καταστατικῶν τῆς ἐταιρίας ἐγγράφων ὑπογράφεται, ἂν ταῦτα ἦναι δημόσια, παρὰ τοῦ Ἐμποροδικείου, ἂν δὲ ἰδιόγραφα, παρ' ὄλων μὲν τῶν συνεταίρων, ἂν ἡ ἐταιρία ἦναι ὁμορρυθμῶς, ὑπὸ μόνων δὲ τῶν ἀλληλεγγύων καὶ τῶν ἐχόντων τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐταιρίας συνεταίρων, ἂν ἦναι ἑτερορρυθμῶς, εἴτε διαιρεῖται εἰς μερίδια, εἴτε μὴ.

Ἄρθ. 34. Τὸ Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, τὸ ἐπικυροῦν τὰς ἀνώνυμους ἐταιρίας πρέπει νὰ τοιχοκολλᾶται ὁμοῦ μετὰ τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρίας ἐγγραφον, καὶ νὰ μένη τοιχοκολλημένον ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Ἄρθ. 35. Ἡ μετὰ τὴν προθεσμίαν ἐξακολούθησις ἐταιρίας τινὸς πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται διὰ δηλώσεως τῶν συνεταίρων. Ἡ δὴλῶσις αὕτη καὶ πάντα τὰ ἐγγραφα τὰ περὶ διαλύσεως ἐταιρίας τινος πρὸ τῆς προθεσμίας τῆς ὠρισμένης διὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς εἰς τὸ καταστατικὸν ἐγγραφον, πᾶσα ἀλλαγὴ ἢ παραίτησις συνεταίρων, πᾶσα νέα συνομολογία, πᾶς νέος ὄρος, πᾶσα μεταβολὴ τῆς ἐταιρικῆς ἐπωνυμίας ὑπόκεινται εἰς τὰς διαγραφόμενας εἰς τὸ 32 καὶ 33 ἄρθ. διατυπώσεις. — Ἡ παρά-

λειψις τῶν διατυπώσεων τούτων καθιστᾷ τὰς συμφωνίας των ἀσημάντους· ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνεται ὡς αἰτία καὶ προφασιολογία εἰς τὴν κατάργησιν τῶν δικαίων ἐνάγοντος τινός.

Ἄρθ. 36. Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων τριῶν εἰδῶν ἐταιριῶν ὁ νόμος ἀναγνωρίζει τὰς μετοχικὰς ἐμπορικὰς ἐταιρίας.

Ἄρθ. 37. Αἱ ἐταιρίαι αὗται ἀποβλέπουν μίαν ἢ περισσότερας ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς· τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐταιριῶν τούτων, ὁ σχηματισμὸς αὐτῶν, ἢ περὶ τὴν μετοχὴν ἐκάστου ἀναλογία, καὶ αἱ λοιπαὶ συνθήκαι ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς μεταξὺ τῶν μετόχων συμφωνίας.

Ἄρθ. 38. Αἱ μετοχικαὶ ἐταιρίαι ἤμποροῦν νὰ ἀποδειχθοῦν διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν βιβλίων καὶ τῆς ἀλληλογραφίας.

Ἄρθ. 39. Αἱ μετοχικαὶ ἐταιρίαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἐταιριῶν ὠρισμένας διατυπώσεις.

Ἄρθ. 40. Πᾶσα μεταξὺ συνεταίρων διαφορὰ πηγάζουσα ἐκ τῆς ἐταιρίας, κρίνεται ἀπὸ διαιτητὰς.

Ἄρθ. 41. Εἰς τὰς μετὰ διαιτητὰς θεωρουμένας, ἂν οἱ διαφερόμενοι δὲν ἤθελον προσυμφωνήσῃ ἐκκλησιν εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον, ἢ αἴτησιν πρὸς ἀκύρωσιν καὶ ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν, ἢ εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον ἐκκλησις συγκεχώρηται.

Ἄρθ. 42. Ὁ διορισμὸς τῶν διαιτητῶν γίνεται δι' ἐγγράφου ἰδιογράφου ἢ δικαστικοῦ.

Ἄρθ. 43. Ἡ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως προθεσμία προσδιορίζεται παρὰ τῶν διαδίκων συγχρόνως μετὸν διορισμὸν τῶν διαιτητῶν· καὶ ἂν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνοῦν, προσδιορίζεται παρὰ τοῦ Ἐμποροδικεῖου.

Ἄρθ. 44. Ὅταν εἷς ἢ καὶ περισσότεροι τῶν συνεταίρων δὲν θέλουν νὰ διορίσουν διαιτητὰς, οἱ διαιτηταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ Ἐμποροδικεῖου αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθ. 45. Οἱ διάδικοι παραδίδουν εἰς τοὺς διαιτητὰς τὰ ἐγγράφα καὶ ὑπομνήματά των χωρὶς τινος δικαστικῆς διατυπώσεως.

Ἄρθ. 46. Ὅστις τῶν συνεταίρων ἀναβάλλει τὴν εἰς τοὺς διαιτητὰς παράδοσιν τῶν ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων, προσκαλεῖται νὰ τὰ παραδώσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

Ἄρθ. 47. Οἱ διαιτηταὶ δύνανται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ παρατείνουν τὴν περὶ ἐμφανίσεως τῶν ἐγγράφων προθεσμίαν.

Ἄρθ. 48. Ἄν δὲν ἔγινε παράτασις προθεσμίας, ἢ ἂν ἡ νέα προθεσμία παρῆλθεν, οἱ διαιτηταὶ δικάζουν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραδεδομένων ἤδη ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων.

Ἄρθ. 49. Ἐν περιπτώσει διχοψηφίας, οἱ διαιτηταὶ διορίζουν ἐπιδιαιτητὴν, ἂν δὲν διωρίσθῃ εἰς τὸ συνυποσχετικόν, ἂν δὲ οἱ διαιτηταὶ διαφωνοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ὁ ἐπιδιαιτητὴς διορίζεται ἀπὸ τὸ Ἐμποροδικεῖον.

Ἄρθ. 50. Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημένη (α), ἀποκαθίσταται ἐκτελεσθῆ χωρὶς τινος τροπολογίας καὶ ἀντιγράφεται εἰς τὰ βιβλία δυνάμει ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου, ὁ ὁποῖος χρεωστεῖ νὰ τὸ ἐκδώσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Ἄρθ. 51. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἐνός τῶν συνε-

(α) Ἐννοεῖται διὰ τῆς λέξεως αἰτιολογημένη, ὅτι πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς τὴν διαιτητικὴν κρίσιν τὰ ἄρθρα τοῦ Κώδικος κατὰ τὰ ὁποῖα ἐξεδόθη αὐτός.

ταίρων, ἢ ἑταιρία διαλύεται, καὶ οἱ κληρονόμοι ὑποχρεοῦνται νὰ καταστρώνωσι τοὺς περὶ ἐμπορίου λογαριασμούς του κατὰ τὰ συμφωνητικὰ ἔγγραφα τῆς ἑταιρίας καὶ συμφώνως μὲ τὰς εἰρημένους διατάξεις.

Ἄρθ. 52. Ἄν εἰς διαφορὰν τινὰ πηγάζουσιν ἀπὸ ἐμπορικῆν ἑταιρίαν ἐνάγωνται ἀνήλικα, ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ ἀπαρνηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήσεως παραδεχόμενος διαίτησιν ἀνέκκλητον.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ παραγγελιοδόχων.

Ἄρθ. 53. Παραγγελιοδόχος εἶναι, ὅστις ἐνεργεῖ ὑπὸ τὸ ἴδιόν του ὄνομα, ἢ ὑπὸ ἑταιρικὸν ὄνομα πρὸς λογαριασμὸν ἐνὸς παραγγελέως.

Ἄρθ. 54. Πᾶς παραγγελιοδόχος, ὅστις ἔκαμε προκαταβολὰς περὶ πραγματειῶν αἱ ὁποῖαι εἰς αὐτὸν ἐσάλησαν ἀπὸ ἄλλην πόλιν διὰ νὰ πωληθῶσιν εἰς λογαριασμὸν παραγγελέως, ἔχει πρὸς ἀπόληψιν τῶν προκαταβολῶν του, τόκων καὶ ἐξόδων, προνόμιον ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν πραγματειῶν, ἂν εὐρίσκωνται εἰς τὴν διάθεσίν του, εἰς τὰς ἀποθήκας του ἢ εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Τελωνείου, ἢ ἂν πρὶν εἰσέτι φθάσῃ, δύναται νὰ ἀποδείξῃ διὰ φορτωτικοῦ ἢ ἀγωγιαστηρίου ἔγγραφου τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην ἀποστολήν.

Ἄρθ. 54. Ἐὰν αἱ πραγματεῖαι ἐπωλήθησαν καὶ παρεδόθησαν πρὸς λογαριασμὸν τοῦ παραγγελέως, ὁ παραγγελιοδόχος ἀπολαμβάνει ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τὸ κεφάλαιον τῶν προκαταβολῶν του, τὰ ἔξοδα καὶ τοὺς τόκους κατὰ προτίμησιν τῶν ἄλλων δανειστῶν τοῦ παραγγελέως.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ τῶν παραγγελιοδόχων ἀναδεχομένων διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν.

Ἄρθ. 56. Ὁ παραγγελιοδόχος ὅστις ἀναδέχεται τὴν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν, χρεωστεῖ νὰ καταγράψῃ εἰς τὸ Ἡμερολόγιόν του (Journal) τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα τῶν πραγματειῶν, προσέτι καὶ τὴν ἀξίαν των.

Ἄρθ. 57. Εἶναι ἐγγυητὴς ὅτι αἱ πραγματεῖαι θέλουν φθάσει ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον ὠρισμένης προθεσμίας, ἐκτὸς ἂν νομίμως ἀποδείξῃ ὅτι ἐμποδίσθη ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως.

Ἄρθ. 58. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης θαλασσοβλάβης ἢ φθορᾶς τῶν πραγματειῶν καὶ πραγμάτων, ἂν εἰς τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον δὲν συνωμολογήθη τὸ ἐναντίον, ἢ ἂν δὲν ὑπῆρξεν ἀκαταμάχητος δύναμις.

Ἄρθ. 59. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν πράξεων τοῦ μεσολαβοῦντος παραγγελιοδόχου πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνει τὰς πραγματείας, ἐὰν ὁ μεσολαβὼν παραγγελιοδόχος δὲν φανερώνεται εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀποστολῆς, ἐὰν δὲ δηλοῦται ἐν αὐτῷ ὁ καθ' ἑαυτὸ παραγγελιοδόχος, δὲν εἶναι ποσῶς περὶ αὐτῶν ὑπεύθυνος.

Ἄρθ. 60. Αἱ πραγματεῖαι, ἀφοῦ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ πωλητοῦ ἢ τοῦ ἀποστολέως περιοδεύουν, ἂν δὲν συνεφωνήθη τὸ ἐναντίον, ὑπὸ κίνδυνον ἐκείνου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν, φυλαττομένου εἰς αὐτὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου οἵτινες εἶχον ἀναλάβει τὴν μετακόμισιν.

Ἄρθ. 61. Τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον συσταίνει

συνάλλαγμα μεταξύ του ἀποστολέως και του ἀγωγιάτου ἢ μεταξύ του ἀποστολέως, του παραγγελιοδόχου και του ἀγωγιάτου.

Ἄρθ. 62. Τὸ ἀγωγιαστήριον πρέπει νὰ ᾔηται χρονολογημένον. Πρέπει νὰ ἐκφράζη τὸ εἶδος και τὸ βάρος ἢ τὸ ποσὸν τῶν πρὸς μετακόμισιν πραγμάτων, τὴν προθεσίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ μετακομιδῆ. Ἐκφράζει τὸ ὄνομα και τὴν διαμοιχὴν του παραγγελιοδόχου, δι' οὗ ἡ μετακομιδῆ γίνεται, τὸ ὄνομα ἐκείνου πρὸς ὃν αἱ πραγματεῖαι διευθύνονται, τὸ ὄνομα και τὴν φήμην του ἀγωγιάτου, τὴν τιμὴν του ἀγωγίου, τὴν ἔνεκα ἀργοπορίας ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν. Ὑπογράφεται παρὰ του ἀποστολέως και του παραγγελιοδόχου. Φέρει δὲ εἰς τὸ περιθώριον τὰ σημεῖα και τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων. Τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον ὑπογράφεται παρὰ του παραγγελιοδόχου εἰς βιβλίον ἀνευ κενῶν διαστημάτων και κατὰ συνέχειαν.

Ἄρθ. 63. Ὁ ἀγωγιάτης εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀπωλείας τῶν μετακομιζομένων πραγματειῶν, ἐκτὸς ἂν τοῦτο συμβῇ ἐξ ἀκαταμαχήτου αἰτίας. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης βλάβης, ἐκτὸς ἐκείνων αἰτίνας προέρχονται ἀπὸ ἴδιον του πράγματος ἐλάττωμα, ἢ ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως.

Ἄρθ. 64. Ἄν ἐκ τῆς ἀκαταμαχήτου δυνάμεως, ἢ μετακομιδῆ δὲν ἔγινε κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν συμφωνίαν, ὁ ἀγωγιάτης δὲν χρεωστεῖ ἀποζημίωσιν ἔνεκα ἀργοπορίας.

Ἄρθ. 65. Ἡ παραλαβὴ τῶν μετακομιζομένων πραγμάτων και ἡ πληρωμὴ του ἀγωγίου σβύνουν πᾶσαν κατὰ του ἀγωγιάτου ἀγωγίαν.

Ἄρθ. 66. Ἡ παραλαβὴ τῶν μετακομιζομένων πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων, ἢ κατάσασις αὐτῶν ἐξετάζεται ὑπὸ δοκιμασῶν διοριζομένων παρὰ του Ἐμποροδικείου. Τὰ πράγματα ταῦτα δύνανται νὰ παρακατατεθῶσι, νὰ μεσεγγυηθῶσι και ἐπομένως νὰ μετακομισθῶσιν εἰς μέρος ἀσφαλὲς ὡς εἰς τὸ Τελωνεῖον· δύναται δὲ νὰ πωληθῇ και μέρος τῶν πραγμάτων διὰ τὴν πληρωμὴν του ἀγωγίου κατὰ διαταγὴν τῆς Υ. Πύλης.

Ἄρθ. 67. Αἱ διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εἶναι κοιναὶ εἰς τοὺς λεμβάρχους και εἰς τοὺς ἐργολάβους ταχυπόρων και δημοσίων ἀμαξῶν και ὡς πρὸς τοὺς διαφόρους πραγματείας μετακομίζοντας.

Ἄρθ. 68. Πᾶσα κατὰ του παραγγελιοδόχου και του ἀγωγιάτου ἀγωγὴ περὶ ἀπωλείας ἢ βλάβης τῶν πραγματειῶν παραγράφεται ἐπὶ μὲν τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Τουρκίας γενομένων ἀποστολῶν μετὰ ἐξ μῆνας, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ μετακομιδῆ ἔπρεπε νὰ γίνῃ, ἂν πρόκειται περὶ ἀπωλείας ἢ ἀφ' ἧς ἔγινεν ἡ παράδοσις αὐτῶν, ἂν πρόκειται περὶ βλάβης· ἐξαιροῦνται αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς ἤθελε συμβῇ ἀπάτη ἢ ἀπιστία.

Ἄρθ. 69. Ἡ ἀγορὰ και πώλησις ἀποδεικνύεται διὰ δημοσίων ἐγγράφων, δι' ἰδιωτικῶν, διὰ σημειώσεως ἢ λογαριασμοῦ κολλυβιστοῦ τινος ἢ μεσίτου, ὑπογεγραμμένου ἐν τάξει παρὰ τῶν συναλλαττομένων, διὰ τιμολογίου (facture) ἀποδεδεγμένου, δι' ἀνταποκρίσεως, διὰ τῶν βιβλίων τῶν συναλλαττομένων, διὰ μαρτύρων, ὅταν τὸ Ἐμποροδικεῖον ἤθελε κρίνει δεκτὴν τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν.

(ΕΜΠΟΡ. ΚΩΛΗ).

ΚΕΦ. 5'.

Περὶ Συναλλαγματικῶν.

Ἄρθ. 70. Ἡ συναλλαγματικὴ ἐκδίδεται ἀπὸ ἓνα τόπον εἰς ἓνα ἄλλον. Πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένη καὶ νὰ φανερώνη τὴν πληρωτέαν ποσότητα, τὸ ὄνομα τοῦ μέλλοντος νὰ πληρώσῃ, τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον καθ' ὃν ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ γενῆ, τὸ εἰς χρήματα, εἰς πραγματείας διὰ λογαριασμοῦ ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον δοθὲν ἀντίτιμον αὐτῆς· γίνεται δὲ εἰς διαταγὴν τρίτου τινός ἢ τοῦ ἐκδότου αὐτοῦ. Πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ ἂν ᾖ πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη κτλ.

Ἄρθ. 71. Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῆ πρὸς ἓνα τινὰ καὶ νὰ πληρωθῆ εἰς τὴν κατοικίαν ἄλλου· δύναται προσέτι νὰ ἐκδοθῆ κατὰ διαταγὴν ἢ εἰς λογαριασμὸν τρίτου τινός.

Ἄρθ. 72. Λογίζεται ἀπλῆ ὑπόσχεσις πᾶσα συναλλαγματικὴ περιέχουσα ὑποβολὴν ὀνόματος, ιδιότητος, κατοικίας, ἢ τοῦ τόπου ὅθεν ἐξεδόθη ἢ ἔνθα ἔπρεπε νὰ πληρωθῆ.

Ἄρθ. 73. Ἡ πρόβλεψις πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τοῦ ἐκδότου, ἢ παρ' ἐκείνου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἢ συναλλαγματικὴ θέλει ἐκδοθῆ· ὁ κατὰ παραγγελίαν ἄλλου ὅμως ἐκδότης μένει πάντοτε προσωπικῶς ὑπεύθυνος μόνον πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους ἢ πρὸς τὸν κομιστήν.

Ἄρθ. 74. Εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως κατὰ τὴν πτώσει τῆς προθεσμίας ἐκεῖνος πρὸς τὸν ὁποῖον αὕτη ἐξεδόθη, χρεωστῆ πρὸς τὸν ἐκδότην, ἢ πρὸς ἐκεῖνον, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, ποσότητα τοῦλάχιστον ἴσην μὲ τὴν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἄρθ. 75. Ἡ ἀποδοχὴ ὑποθέτει τὴν πρόβλεψιν καὶ

εἶναι ἀπόδειξις ταύτης ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους. Εἴτε γενῆ ἀποδεκτὴ ἢ συναλλαγματικὴ, εἴτε μὴ, μόνος ὁ ἐκδότης χρεωστεῖ, γενομένης ἀρνήσεως, νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους ἐξεδόθη, εἶχον πρόβλεψιν κατὰ τὴν πτώσιν τῆς· εἰ δὲ μὴ, ὀφείλει νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς, ἂν καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν (protet) ἤθελε γενῆ μετὰ τὰς ὠρισμένας προθεσμίας.

Ἄρθ. 76. Ὁ ἐκδότης καὶ οἱ ὀπισθογράφοι μιᾶς συναλλαγματικῆς εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι περὶ τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν προθεσμίαν πληρωμῆς.

Ἄρθ. 77. Ἡ ἀρνήσις τῆς ἀποδοχῆς ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου ὀνομαζομένου Διαμαρτυρικὸν ἐπί μὴ ἀποδοχῆς.

Ἄρθ. 78. Ἀφ' οὗ γνωστοποιηθῆ τὸ ἐπί μὴ ἀποδοχῆ διαμαρτυρικόν, οἱ ὀπισθογράφοι καὶ ὁ ἐκδότης χρεωστοῦν ἀμοιβαίως νὰ ἀσφαλίσουν δι' ἐγγυήσεως τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς, ἢ νὰ τὴν ἐξοφλήσουν μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τῆς ἐπισυναλλαγῆς. Ὁ ἐγγυητῆς τοῦ ἐκδότου ἢ τοῦ ὀπισθογράφου δὲν εἶναι ἀλληλέγγυος εἰμὴ μ' ἐκεῖνον μόνον ἔνεκα τοῦ ὁποίου ἐγγυήθη.

Ἄρθ. 79. Ὁ ἀποδεχόμενος τὴν συναλλαγματικὴν ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὴν πληρώσῃ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀποδοχὴν του, εὐδ' ἂν ὁ ἐκδότης ἤθελε πτωχεύσει πρὸ τῆς ἀποδοχῆς χωρὶς αὐτὸς νὰ τὸ ἤξέρῃ.

Ἄρθ. 80. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς συναλλαγματικῆς πρέπει νὰ ᾖ ὑπογεγραμμένη· δηλοῦται δὲ διὰ τῆς λέξεως δεκτῆ. Πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένη, ἂν ἢ συναλλαγματικὴ ᾖ πληρωτέα μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας, καὶ μετὰ μῆνα ἢ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως

αυτῆς. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἡ ἀχρονολόγητος ἀποδοχὴ κατασταίνει τὴν συναλλαγματικὴν πληρωτέαν εἰς τὴν ὠρισμένην προθεσμίαν λογιζομένην ἀπὸ τῆς προθεσμίας αὐτῆς.

Ἄρθ. 81. Ἡ ἀποδοχὴ συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ἄλλον τόπον, παρ' ἐκεῖνον ὅπου διατρίβει ὁ ἀποδέκτης, πρέπει νὰ σημειώνη τὸν τόπον, ὅπου πρέπει νὰ γενῆ ἢ πληρωμῆ, ἢ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ παρεπόμενα τῆς μὴ ἀποδοχῆς.

Ἄρθ. 82. Ἡ ἀποδοχὴ δὲν δύναται νὰ γενῆ ὑπὸ συνθήκας· δύναται ὅμως νὰ περιορισθῆ εἰς μέρος τῆς ἐν τῇ συναλλαγματικῇ διαλαμβανομένης ποσότητος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ κομιστὴς χρεωστῆ νὰ διαμαρτυρηθῆ περὶ τοῦ ὑπολοίπου.

Ἄρθ. 83. Ἡ ἀποδοχὴ πρέπει νὰ γίνεται ἅμα ἐμφανιζομένης τῆς συναλλαγματικῆς, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως. Ἄν μετὰ τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας δὲν ἀποδοθῆ ἀποδεδεγμένη ἢ ἀναπόδεκτος, ὁ κρατήσας αὐτὴν εἶναι ὑπεύθυνος νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν κομιστὴν.

Ἄρθ. 84. Γενομένου τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ, δύναται τρίτος τις, παρεμβαίνων ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου, ἢ ὑπὲρ τινος τῶν ὀπισθογράφων, νὰ ἀποδεχθῆ τὴν συναλλαγματικὴν. Ἡ παρέμβασις σημειοῦται εἰς τὸ διαμαρτυρικὸν καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ παρεμβαίνοντος.

Ἄρθ. 85. Ὁ παρεμβαίνων ὀφείλει νὰ γνωστοποιῆ χωρὶς ἀναβολῆν τὴν παρέμβασίν του εἰς ἐκεῖνον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου παρεμβαίνει.

Ἄρθ. 86. Ἄν ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη ἡ συναλλαγματικὴ, δὲν τὴν δεχθῆ, ὁ κομιστὴς αὐτῆς διατηρεῖ πάντα τὰ κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ὀπισθογρά-

φων δικαιώματά του, ἂν καὶ ἤθελον γενῆ ἄλλαι κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχαί.

Ἄρθ. 87. Αἱ συναλλαγματικαὶ ἐκδίδονται πληρωτέαι ἐν ὄψει·

μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας) ἀπὸ τῆς ὄψεως,
μετὰ ἓνα ἢ καὶ περισσοτέρους μῆνας)
μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας) ἀπὸ τῆς χρονολογίας,
μετὰ ἓνα ἢ καὶ περισσοτέρους μῆνας)
εἰς ῥητὴν ἢ τακτὴν ἡμέραν, εἰς πανηγυρίν ἢ ἑορτὴν.

Ἄρθ. 88. Ἡ ἐν ὄψει συναλλαγματικὴ πληρόνεται ἅμα ἐμφανισθῆ.

Ἄρθ. 89. Ἡ προθεσμία μιᾶς συναλλαγματικῆς πληρωτέας

μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας) ἀπὸ τῆς ὄψεως,
μετὰ ἓνα ἢ καὶ περισσοτέρους μῆνας)
προσδιορίζεται ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποδοχῆς ἢ τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ.

Ἄρθ. 90. Αἱ εἰς πανηγύρεις πληρωτέαι συναλλαγματικαὶ εἶναι ἐμπρόθεσμοι κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παύει ἡ πανηγυρίς, ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως, ἂν αὕτη δὲν διαρκῆ πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας.

Ἄρθ. 91. Ἄν ἡ προθεσμία τῆς συναλλαγματικῆς ᾗναι κατὰ νόμον ἑορτάσιμος, ἡ πληρωμὴ γίνεται τὴν παραμονὴν.

Ἄρθ. 92. Πᾶσα πρὸς χάριν, ἐξ εὐνοίας, κατ' ἔθος ἢ κατὰ τοπικὴν συνήθειαν ἀναβολὴ τῆς πληρωμῆς τῶν συναλλαγματικῶν καταργεῖται.

Ἄρθ. 93. Ἡ κυριότης τῆς συναλλαγματικῆς μεταβαίνει ἀπὸ ἓνα εἰς ἄλλον διὰ τῆς ὀπισθογραφῆσεως.

Ἄρθ. 94. Ἡ ὀπισθογράφησις πρέπει νὰ ᾗναι χρο-

νολογημένη, να εκφράζη τὴν δοθεῖσαν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς καὶ νὰ φανερόνη τὸ ὄνομα ἐκείνου εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ὁποίου μετέβη.

Ἄρθ. 95. Ἡ ὀπισθογράφησις ἂν δὲν ἐγίνε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δὲν προξενεῖ μεταφορὰν κυριότητος, ἀλλ' ἔχει ἀπλῶς ἰσχὺν ἐπιτροπικοῦ.

Ἄρθ. 96. Καταδιώκεται ὡς πλαστογράφος ὅστις προχρονολογεῖ τὰς ὀπισθογραφήσεις.

Ἄρθ. 97. Ὅλοι οἱ ὑπογράψαντες, παραδεχθέντες, ἢ ὀπισθογραφήσαντες συναλλαγματικὴν τινα εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι πρὸς τὸν κομιστὴν.

Ἄρθ. 98. Ἐκτὸς τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς ὀπισθογραφήσεως ὑπάρχει καὶ ἡ τριτεγγύησις ἀσφαλίζουσα τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἄρθ. 99. Ἡ ἀσφάλεια αὕτη δίδεται διὰ τρίτου τινός, γινομένη ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς αὐτῆς ἢ δι' ἐγγράφου χωριστοῦ. Ὁ προσφέρων τριτεγγύησιν ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς ἐκδότας καὶ ὀπισθογράφους ὑποχρεώσεις καὶ εἶναι πρὸς τὸν κομιστὴν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος, ἐκτὸς ἂν οἱ συναλλαττόμενοι συμφώνησαν ἄλλως πως.

Ἄρθ. 100. Αἱ συναλλαγματικαὶ πρέπει νὰ πληρῶνται εἰς τὸ διαλαμβανόμενον νόμισμα.

Ἄρθ. 101. Ἐν περιπτώσει δόλου, ὅστις πληρώσῃ συναλλαγματικὴν πρὸ τῆς προθεσμίας εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τοῦ κύρους τῆς πληρωμῆς. Τὸ Ἐμποροδικεῖον θέλει ἀποφασίσῃ ἐὰν ἡ πληρωμὴ εἶναι ἀποδεκτὴ ἢ οὐ.

Ἄρθ. 102. Ὅστις πληρώσῃ συναλλαγματικὴν εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς χωρὶς τινος ἐναντιώσεως θεωρεῖται νομίμως ἀπηλλαγμένος πάσης εὐθύνης.

Ἄρθ. 103. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος δὲν δύναται νὰ βιασθῇ εἰς τὸ νὰ δεχθῇ πρὸ τῆς προθεσμίας τὴν πληρωμὴν.

Ἄρθ. 104. Ἡ πληρωμὴ δευτέρας, τρίτης ἢ τετάρτης κτλ. συναλλαγματικῆς ἰσχύει, ὅταν ἡ δευτέρα, τρίτη, τετάρτη κτλ. ἀναφέρῃ ὅτι ἡ πληρωμὴ ταύτης ἀκυροῖ τὰς λοιπὰς.

Ἄρθ. 105. Ὅστις πληρώσῃ δευτέραν, τρίτην ἢ τετάρτην συναλλαγματικὴν χωρὶς νὰ ἀναλάβῃ ἐκείνην ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ ἀποδοχὴ του, δὲν ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κομιστοῦ τῆς ἀποδοχῆς του.

Ἄρθ. 106. Δὲν συγχωρεῖται ἀντίστασις εἰς τὴν πληρωμὴν, εἰ μὴ ὅταν ἀπολεσθῇ ἡ συναλλαγματικὴ, ἢ ὅταν ὁ κομιστὴς πτωχεύσῃ.

Ἄρθ. 107. Ὅταν ἀπολεσθῇ συναλλαγματικὴ ἀναπόδεκτος, ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον αὕτη ἀνήκει δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης κτλ.

Ἄρθ. 108. Ἐὰν ἡ ἀπολεσθεῖσα συναλλαγματικὴ ἦτον ἤδη ἀποδεδεγμένη, ἢ διὰ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης κτλ. πληρωμὴ δὲν δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ, εἰ μὴ διὰ διατάγματος τοῦ Ἐμποροδικείου καὶ ὑπὸ ἐγγύησιν.

Ἄρθ. 109. Ἐὰν ὁ ἀπολέσας συναλλαγματικὴν ἀποδεδεγμένην, ἢ μὴ, δὲν δύναται νὰ ἐμφανίσῃ δευτέραν, τρίτην, τετάρτην κτλ. ἢ μπορεῖ νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς διὰ διατάγματος τοῦ Ἐμποροδικείου, ἀφ' οὗ ἀποδείξῃ διὰ τῶν βιβλίων του τὴν ἐπὶ ταύτης κυριότητά του, καὶ δώσῃ ἐγγυητὴν.

Ἄρθ. 110. Ὁ κύριος τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς, ἐὰν, ἀφ' οὗ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν κατὰ τὰ

προηγούμενα δύο άρθρα, δὲν εἰσακουσθῆ, δύναται νὰ διατηρήσῃ ὅλα τὰ δικαιώματά του δι' ἐγγράφου διαμαρτυρίας. Ἡ διαμαρτυρία αὕτη πρέπει νὰ γενῆ τὴν ἐπιούσαν τῆς προθεσμίας τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς, καὶ νὰ κοινοποιηθῆ εἰς τὸν ἐκδότην καὶ τοὺς ὀπισθογράφους κατὰ τὰς κατωτέρω διατυπώσεις καὶ προθεσμίας, τὰς περὶ κοινοποιήσεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Ἄρθ. 111. Ὁ κύριος τῆς παραπεσούσης συναλλαγματικῆς χρεωστεῖ, διὰ νὰ λάβῃ τὴν δευτέραν, νὰ ἀποταθῆ πρὸς τὸν ἄμεσον αὐτοῦ ὀπισθογράφον, ὁποῖος ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ ὄνομά του καὶ τὴν συνδρομὴν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς τὸν τούτου ὀπισθογράφον, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἀπὸ ὀπισθογράφου πρὸς ὀπισθογράφον μέχρι τοῦ ἐκδότου τῆς συναλλαγματικῆς· τὰ δὲ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ κυρίου τῆς παραπεσούσης συναλλαγματικῆς.

Ἄρθ. 112. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ εἰς τὰ 108 καὶ 109 ἀναφερομένου ἐγγυητοῦ σβύνει μετὰ τρία ἔτη, ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἔγεινε καμμία ἐπὶ δικαστηρίου αἰτήσεις ἢ καταδίωξις.

Ἄρθ. 113. Αἱ ἐν μέρει πληρωμαὶ συναλλαγματικῆς τινος ἐλαφρύνουν τοὺς ἐκδότας καὶ ὀπισθογράφους· ὁ δὲ κομιστῆς χρεωστεῖ νὰ κάμῃ διαμαρτυρικὸν περὶ τοῦ ὑπολοίπου.

Ἄρθ. 114. Οἱ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ παρατείνουν δι' ἀναβολῆς τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἄρθ. 115. Ἡ συναλλαγματικὴ κατὰ τῆς ὁποίας ἔγεινε διαμαρτυρία, δύναται νὰ ἐξοφληθῆ παρὰ παντὸς παρεμβαίνοντος ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου ἢ ὑπὲρ ἑνὸς τῶν ὀπισθογράφων. Ἡ ἐπέμβασις καὶ ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ σημειώνωνται εἰς τὸ διαμαρτυρικόν.

Ἄρθ. 116. Ὅστις πληρόνει συναλλαγματικὴν κατὰ παρέμβασιν, ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ καὶ ὑπόκειται εἰς τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀπαιτούμενων διατυπώσεων καθήκοντα. Ἄν ἡ κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴ ἔγεινεν ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου, ὅλοι οἱ ὀπισθογράφοι ἀπαλλάττονται πάσης εὐθύνης· ἂν ἔγεινεν ὑπὲρ τινος τῶν ὀπισθογράφων, ἀπαλλάττονται οἱ μετ' αὐτὸν ὀπισθογράφοι. Ἄν ὑπάρχῃ συνδρομὴ πολλῶν εἰς τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν συναλλαγματικῆς τινος, προτιμᾶται ὅστις ἀπαλλάττει περισσοτέρους. Ἐὰν ἐκεῖνος πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐκδοθῆ ἀπ' ἀρχῆς ἡ συναλλαγματικὴ, καὶ κατὰ τοῦ ὁποίου ἔγινε τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῆ διαμαρτυρικόν, προβάλλῃ τὴν πληρωμὴν, προτιμᾶται παντὸς ἄλλου.

Ἄρθ. 117. Ὁ κομιστῆς συναλλαγματικῆς τινος ἐκδεδομένης εἰς τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης ὡς καὶ εἰς τὰ βόρεια παράλια τῆς Ἀφρικῆς καὶ πληρωτέας εἰς τὸ Κράτος τῆς Α. Α. Μ. εἴτε ἐν ὄψει, εἴτε μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας ἢ μῆνας, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποδοχὴν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς· ἄλλως χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότου αὐτοῦ ἂν οὗτος ἔκαμε πρόβλεψιν. Ἡ προθεσμία εἶναι ἐνιαύσιος ὡς πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς τὰς προερχομένας ἀπὸ τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ. Εἶναι ὡσαύτως ἐνιαύσιος ὡς πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς τὰς προερχομένας ἀπὸ τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῆς Ἀμερικῆς, ὡς τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν Ἰνδιῶν, καὶ ἀπὸ πάντα ἄλλον μεμαχρυσμένον τόπον. Ἐκπίπτει ὡσαύτως

τοῦ δικαιώματος τῆς πληρωμῆς ὁ φέρων συναλλαγματικήν ἐν ὄψει ἢ μετὰ μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας ἢ μῆνας, ἐκδεδομένην ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας ἢ τὰ ἐμπορεῖα τοῦ Ὄθωμανικοῦ Κράτους καὶ πληρωτέαν εἰς ξένους τόπους, ἂν δὲν ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνωτέρω ὠρίσθησαν δι' ἐκάστην ἀπόστασιν. Αἱ ἀνωτέρω προθεσμῖαι διπλασιάζονται ἐν καιρῷ πολέμου. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν βλάπτουν τὰς ἐναντίας συνομολογίας, αἵτινες ἤθελον γενῆ μεταξὺ τοῦ λήπτου, τοῦ ἐκδότου καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὀπισθογράφων.

Ἄρθ. 118. Ὁ κομιστὴς τῆς συναλλαγματικῆς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προθεσμίας.

Ἄρθ. 119. Ἡ ἄρνησις τῆς πληρωμῆς πρέπει νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐπαύριον τῆς προθεσμίας, δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ. Ἄν ἡ ἡμέρα αὕτη ᾖ κατὰ νόμον ἑορτάσιμος, τὸ διαμαρτυρικὸν γίνεται τὴν ἐπιούσαν.

Ἄρθ. 120. Οὔτε τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικὸν, οὔτε ὁ θάνατος ἢ ἡ πτώχευσις ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἢ συναλλαγματικὴ εἶναι ἐκδεδομένη, δύνανται νὰ ἐλευθερώσουν τὸν κομιστὴν ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ κάμῃ τὸ ἐπὶ πληρωμῇ διαμαρτυρικὸν· ἂν ὁ ἀποδεχθεὶς τὴν συναλλαγματικὴν πτωχεύσῃ πρὸ τῆς προθεσμίας, ὁ κομιστὴς δύνανται νὰ διαμαρτυρηθῇ, καὶ νὰ κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του.

Ἄρθ. 121. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγινε διαμαρτυρία ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, δύνανται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν περὶ ἐξασφάλισεως, ἢ ἀτομικῶς κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ ἐκάστου τῶν ὀπισθογράφων,

ἢ συνάμα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ τοῦ ἐκδότου. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ἕκαστος τῶν ὀπισθογράφων κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ ὀπισθογράφων.

Ἄρθ. 122. Ἐὰν ὁ κομιστὴς κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του κατὰ μόνου τοῦ παραχωρητοῦ αὐτοῦ, χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ διαμαρτυρικὸν, καὶ, μὴ πληρωθεὶς, νὰ τὸν καλέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἂν ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του δὲν ἀπέχη πλέον τοῦ ἐνὸς κονακίου (α). Ἄν ἡ κατοικία τοῦ παραχωρητοῦ ἀπέχη ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου ἡ συναλλαγματικὴ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ, πλέον τοῦ ἐνὸς κονακίου, διὰ τὸ περισσεῦον τοῦτο προστίθενται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν τρεῖς ἡμέραι εἰς ἐκάστην ἀπόστασιν κονακίου.

Ἄρθ. 123. Ἐὰν κατὰ συναλλαγματικῶν αἱ ὁποῖαι ἐκδίδονται εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ νὰ πληρωθοῦν εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς ὀθωμανικῆς ἡπείρου νήσους, ἢ μακρυνὰς πόλεις, ἢ ξένους τόπους, γενῆ διαμαρτυρικὸν, οἱ ἐκδόται καὶ ὀπισθογράφοι, οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν Τουρκίαν, καταδιώκονται ἐντὸς τῶν ἐφεξῆς προθεσμιῶν: ἐντὸς δύο μηνῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς Κύπρον, Κρήτην καὶ ἄλλας τῆς Μεσογείου νήσους: ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς Κάϊρον, Ἀλεξάνδρειαν καὶ εἰς τὰς πέριξ αὐτῶν πόλεις: ἐντὸς πέντε μηνῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς Τύνιδα, Τρίπολιν καὶ Ἀλγέριον: ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Εὐρώπης: ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἢ Ἀσιατικὰς

(α) Κονάκιον ἔστι δρόμος ἡμέρας μιᾶς ἰσοσταθμοῦν πρὸς πέντε μυριάμετρα.

Ἰνδίας· ἀλλ' αὐται αἱ προθεσμῖαι ὅλαι διπλασιάζονται ἐν καιρῷ πολέμου.

Ἄρθ. 124. Ἐὰν ὁ κομιστὴς ἐνάγη συνάμα τοὺς τε ὀπισθογράφους καὶ τὸν ἐκδότην, ἔχει ὡς πρὸς ἓνα ἕκαστον αὐτῶν τὰς εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα διαληφθείσας προθεσμίας. Ἐκαστος τῶν ὀπισθογράφων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κινήσῃ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν κατὰ μέρος ἢ συνάμα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν· ἡ προθεσμία ὡς πρὸς τοὺτους ἄρχεται τὴν ἐπιούσαν τῆς χρονολογίας, τὴν ὁποίαν φέρει ἢ πρὸς αὐτοὺς κλήσις τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθ. 125. Ἄφ' οὗ παρέλθωσιν αἱ ἀνωτέρω ὀριθεῖσαι προθεσμῖαι πρὸς ἐμφάνισιν τῆς ἐν ὄψει συναλλαγματικῆς ἢ τῆς εἰς μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας ἢ μῆνας ἀπὸ τῆς ὄψεως πρὸς σύναξιν τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ, πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγῆς, ὁ κομιστὴς τῆς συναλλαγματικῆς χάνει πᾶν δικαίωμα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων.

Ἄρθ. 126. Οἱ ὀπισθογράφοι δὲν δύνανται ὡσαύτως νὰ κινήσουν καμμίαν περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγὴν κατὰ τῶν παραχωρητῶν αὐτῶν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει.

Ἄρθ. 127. Χάνουν ὡσαύτως ὁ κομιστὴς καὶ οἱ ὀπισθογράφοι πᾶν δικαίωμα κατὰ τοῦ ἐκδότη, ἂν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι ὑπῆρχε πρόβλεψις κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς συναλλαγματικῆς· εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ὁ κομιστὴς δὲν δύναται νὰ ἐνάξῃ, εἰμὴ μόνον ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἢ συναλλαγματικὴ εἶχεν ἐκδοθῆ.

Ἄρθ. 128. Αἱ κατὰ τοῦ κομιστοῦ συνέπειαι τῆς εἰς τὰ προηγούμενα τρία ἄρθρα ὀριζομένης ἐκπτώσεως παύουν, ἂν ὁ ἐκδότης ἢ τις τῶν ὀπισθογράφων μετὰ τὴν

παρέλευσιν τῶν περὶ τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἢ τῆς εἰς τὸ δικαστήριον κλήσεως ὀρισμένων προθεσμιῶν, ἔλαβε μετρητὰ, ἢ διὰ λογαριασμόν, ἢ ὅπωςδήποτε, τὰ πρὸς πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς προσδιωρισμένα χρήματα· ὁ δὲ κομιστὴς ἀναλαμβάνει τὰ κατὰ τῶν εἰρημένων δικαιώματά του.

Ἄρθ. 129. Ἐκτὸς τῆς πρὸς ἐγγύησιν ἀγωγῆς, ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγεινε διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, δύναται δι' ἀδείας τοῦ δικαστηρίου νὰ μεσεγγυήσῃ λόγῳ ἐξασφαλίσεως τὴν περιουσίαν καὶ χρήματα τοῦ ἐκδότη, τῶν ἀποδεκτῶν καὶ τῶν ὀπισθογράφων.

Ἄρθ. 130. Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικὸν ἔγγραφον γίνεται παρά τινος δικαστηρίου ἢ συμβουλίου κατὰ τὰς διαγραφομένας ὑπὸ τῶν διαμαρτυρικῶν διατυπώσεις. Τὸ διαμαρτυρικὸν πρέπει νὰ γενῆ, ἀφ' οὗ εὔρεθῇ ἐκεῖνος ὅστις ὄφειλε νὰ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν, ἢ ἐκεῖνος ὅστις σημειοῦται εἰς τὴν συναλλαγματικὴν διὰ νὰ πληρώσῃ, χρείας τυχούσης (au besoin), καὶ ἀφ' οὗ ἐξακριβωθῇ ἢ μὴ ἀποδοχῇ.

Ἄρθ. 131. Τὸ διαμαρτυρικὸν πρέπει νὰ περιέχῃ κατὰ λέξιν ἀντιγεγραμμένην τὴν συναλλαγματικὴν, τὴν ἀποδοχὴν, τὰς ὀπισθογραφήσεις, τὰς ἐκεῖ σημειωμένας συστάσεις καὶ τὴν περὶ πληρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς κλήσιν· καὶ νὰ φανερόνῃ ἂν ᾖ παρῶν ἢ ἀπῶν ὁ ὀφείλων νὰ πληρώσῃ, τὰ αἴτια τῆς ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς, καὶ ἂν δὲν ἠδύνατο ἢ δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀποδοχὴν.

Ἄρθ. 132. Κανὲν ἄλλο ἔγγραφον τοῦ κομιστοῦ τῆς συναλλαγματικῆς ἐν εἶδει πιστοποιητικοῦ γινόμενον

ὑπὸ ἐμπόρων ἢ ἄλλων ὑπογεγραμμένων δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ οὐ αἱ διατυπώσεις διεγράφησαν ἤδη· εἰς τὰ μέρη δὲ ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐμπορογραφεῖα ἢτοι πράκτορες ἐπίσημοι τοῦ Ἐμποροδικείου (Τιδζαρέτ βεκιλλερί), τὸ τοπικὸν συμβούλιον δύναται νὰ δώσῃ ἐν πιστοποιητικὸν (Μαζπατὰ) ὑπογεγραμμένον παρ' ὄλων τῶν μελῶν κατὰ τὰς ἀπαιτουμένας διατυπώσεις καὶ δυνάμενον νὰ θεωρηθῇ ὡς διαμαρτυρικόν.

Ἄρθ. 133. Οἱ διευθυνταὶ τοῦ ἐμπορογραφείου (Καντζελαρία) ὀφείλουν νὰ δίδουν ἀντίγραφον ἀκριβὲς τῶν διαμαρτυρικῶν καὶ νὰ τὰ καταχωρίζουν ὀλόκληρα ἡμέραν παρ' ἡμέραν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον ἠριθμημένον καὶ μονογραφημένον καὶ συντεταγμένον κατὰ τοὺς ὠρισμένους ἐμπορικοὺς τύπους, ἄλλως καθαιροῦνται καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῶν ἐξόδων, ζημιῶν καὶ τόκων τῶν ἐχόντων δικαίωμα.

Ἄρθ. 134. Ἡ ἐπισυναλλαγή (rechange) ἐκτελεῖται δι' ἐπισυναλλαγματικῆς. Εἶναι δὲ ἐπισυναλλαγή, ὅταν ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ τῆς συναλλαγματικῆς, εἰς τὸν τόπον αὐτῆς ὁ κομιστὴς ἐκτελέσας τακτικὸν διαμαρτυρικὸν τὴν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἐκδότην τῆς διὰ συναλλαγματικῆς του.

Ἄρθ. 135. Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ εἶναι νέα συναλλαγματικὴ, δυνάμει τῆς ὁποίας ὁ κομιστὴς λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐκδότη ἢ παρ' ἐνὸς τῶν ὀπισθογράφων τὸ κεφάλαιον τῆς συναλλαγματικῆς, κατὰ τῆς ὁποίας ἐγγεῖνε διαμαρτυρία, τὰ ἐξοδά του καὶ τὴν ὁποίαν πληρώνει τιμὴν τῆς νέας συναλλαγῆς.

Ἄρθ. 136. Ἡ ἐπισυναλλαγή κανονίζεται ὡς πρὸς μὲν τὸν ἐκδότην ἐκ τῆς τιμῆς τῆς συναλλαγῆς τῆς ἐκ

τοῦ τόπου ἐνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ, πρὸς τὸν τόπον ὅθεν ἐξεδόθη· ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους δὲ, ἐκ τῆς τιμῆς τῆς συναλλαγῆς τῆς ἐκ τοῦ τόπου, ἐνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἀπεστάλη, ἢ ἐπραγματεύθη παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν τόπον, ὅπου ἡ πληρωμὴ ἐκτελεῖται.

Ἄρθ. 137. Ἡ ἐπιστροφή πρέπει νὰ συνοδεύηται μὲ λογαριασμὸν ἐπιστροφῆς.

Ἄρθ. 138. Ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ πρῶτον τὸ κεφάλαιον τῆς συναλλαγματικῆς, καθ' ἧς ἐγγεῖνε ἡ διαμαρτυρία· δεῦτερον τὰ ἐξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ ἄλλα νόμιμα ἐξοδα, οἷον τὰ τραπεζικὰ δικαιώματα, τὰ μεσιτικά, τὰ τῆς σημάσεως καὶ τὰ τῶν ἐπιστολῶν κόμιστρα· καὶ τρίτον πρέπει νὰ φανερὸν τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἐξεδόθη, καὶ τὴν τιμὴν τῆς συμφωνηθείσης συναλλαγῆς· πρέπει δ' ἔτι ὁ ῥηθεὶς λογαριασμὸς νὰ ᾔναι ἐπικυρωμένος παρ' ἐνὸς μεσίτου τοῦ συναλλάγματος (κάμπριο σιμσαρή)· ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει μεσίτης, ἐπικυροῦται παρὰ δύο ἐμπόρων· πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὸν ἡ συναλλαγματικὴ, ἢ τὸ κατ' αὐτῆς διαμαρτυρικὸν ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ· καὶ ὅταν ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἀποτείνεται πρὸς τινὰ τῶν ὀπισθογράφων, ἐπισυνάπτεται προσέτι πιστοποιητικὸν, ἀποδεικνύον τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς τῆς ἀπὸ τοῦ τόπου, ὅπου ἡ συναλλαγματικὴ ἦτον πληρωτέα, πρὸς τὸν τόπον ὅθεν ἐξεδόθη.

Ἄρθ. 139. Δὲν συγχωρεῖται νὰ γενοῦν πολλοὶ ἐπιστροφῆς λογαριασμοί, ἐνεκα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συναλλαγματικῆς· ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμὸς οὗτος διέρχεται ἐξοφλούμενος ἀπὸ ὀπισθογράφου εἰς ὀπισθογρά-

φον διαδοχικῶς καὶ ἐξοφλεῖται ὀριστικῶς παρὰ τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθ. 140. Δὲν ἔμποροῦν νὰ συσσωρευθοῦν πολλαὶ ἐπισυναλλαγαί· καθεὶς τῶν ὀπισθογράφων δὲν ὑπόκειται εἰμὴ εἰς τὴν πληρωμὴν μιᾶς μόνης, καθὼς καὶ ὁ ἐκδότης.

Ἄρθ. 141. Ὁ τόκος τῶν κεφαλαίων τῆς συναλλαγματοικῆς κατὰ τῆς ὁποίας ἔγινε διαμαρτυρία ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Ἄρθ. 142. Ὁ τόκος τῶν ἐξόδων τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τῆς ἐπισυναλλαγῆς καὶ ἄλλων νομίμων ἐξόδων, δὲν λογίζεται, εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας κινηθῆ ἡ ἀγωγή εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἄρθ. 143. Δὲν χρεωστεῖται πληρωμὴ ἐπισυναλλαγῆς, ἐὰν ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμός δὲν συνοδεύεται μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθ. 138 διαλαμβανόμενα πιστοποιητικὰ μεσιτῶν ἢ ἐμπόρων· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐπισυναλλαγή πρέπει νὰ πληρωθῆ εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ τόπου μετὰ τόκων καὶ ἄλλων νομίμων ἐξόδων.

Ἄρθ. 144. Ὅλαι αἱ περὶ συναλλαγματικῶν διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν προθεσμίαν, τὴν ὀπισθογράφησιν, τὸ ἀλληλέγγυον, τὴν τριτεγγύησιν, τὴν πληρωμὴν, τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν, τὴν διαμαρτυρίαν, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ, τὴν ἐπισυναλλαγὴν καὶ τοὺς τόκους, ἐφαρμόζονται εἰς τὰ διατακτικὰ γραμμάρια (billets à ordre).

Ἄρθ. 145. Τὸ διατακτικὸν γραμμάτιον πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένον, νὰ φανερόνῃ τὴν πληρωτέαν ποσότητα, τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ γίνῃ

καὶ τὸ εἰς χρήματα, πραγματείας, διὰ λογαριασμοῦ, ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον δοθὲν ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Ἄρθ. 146. Πᾶσα ἀγωγή ἀφορῶσα συναλλαγματικῶς, ἢ διατακτικὰ γραμμάρια ὑπογεγραμμένα ἀπὸ ἐμπόρους ἢ τραπεζίτας ἢ ἀναγόμενα εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς τελευταίας δικαστικῆς καταδιώξεως, ἂν δὲν ἐξεδόθῃ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἢ ἂν τὸ χρέος δὲν ἀνεγνωρίσθῃ δι' ἰδιαίτερου ἐγγράφου· μ' ὅλα ταῦτα χρεωστοῦν οἱ μὲν νομιζόμενοι ὀφειλέται νὰ βεβαιώσουν, ἂν γενῆ περὶ τούτου αἴτησις ἐνόρκως, ὅτι δὲν ὀφείλουν πλέον τίποτε· οἱ δὲ κληρονόμοι αὐτῶν ἢ ἔχοντες δικαίωμα, ὅτι ἀδόλως νομίζουν ὅτι δὲν χρεωστεῖται πλέον τίποτε.

ΠΕΡΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ.

Τ Μ Η Μ Λ Α'.

Περὶ πτωχεύσεως.

Ἄρθ. 147. Πᾶς ἔμπορος παύων τὰς πληρωμάς του, θεωρεῖται ὡς πτωχεύσας (α).

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθ. 148. Πᾶς ὃς πτωχεύσῃ ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' οὗ παύσῃ τὰς πληρωμάς του, νὰ κοινοποι-

(α) Μετ' οὗ πολὺ θέλουσι κανονισθῆ καὶ αἱ πτωχεύσεις τῶν μικρεμπόρων καὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς διάφορα συστήματα (Ἐσνάφια), οἵτινες θέλουσι καταταχθῆ ὡς ἔμποροι.

(ΕΜΠΟΡ. ΚΩΔΗΕ).

ήση τουτο δι' έγγραφου δηλοποιήσεως του εις τὸ γραφείον τοῦ Ἐμποροδικείου. Ἡ ἡμέρα τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν περιλαμβάνεται εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας. Ἄν ἡ πτώχευσις συνέβῃ εἰς ὁμόρρυθμον ἑταιρίαν, ἡ κοινοποίησις τοῦ πτωχεύσαντος πρέπει νὰ περιέχῃ τ' ὄνομα καὶ νὰ φανερῶνῃ τὴν κατοικίαν ἐκάστου τῶν ἀλληλεγγύων συναιτέρων.

Ἄρθ. 149. Ἡ ἐγγραφὸς δηλοποίησις τοῦ πτωχεύσαντος πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὸν ἰσολογισμόν ἢ νὰ παρέχῃ τὰ αἷτια δι' ἃ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν συντάξῃ. Ὁ ἰσολογισμὸς οὗτος πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἐπαρίθμησιν καὶ ἐκτίμησιν πάντων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων τοῦ χρεώστου, τὴν κατάστασιν τῶν χρεῶν καὶ τῆς περιουσίας του, τὸν πίνακα τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν του ὡς καὶ τὸν τῆς δαπάνης· πρέπει δὲ νὰ ᾖ ἐπιβεβαιωμένος, χρονολογημένος καὶ ὑπογεγραμμένος ὑπὸ τοῦ χρεώστου.

Ἄρθ. 150. Ἡ πτώχευσις διακοινοῦνται διὰ ἀποφάσεως (ἰλάμ) τοῦ Ἐμποροδικείου ἐκδιδομένης ἐπὶ τῆς ἐγγράφου δηλοποιήσεως τοῦ πτωχεύσαντος, εἴτε κατ' ἀναφορὰν ἐνὸς καὶ πολλῶν δανειστῶν, εἴτε οἴκοθεν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει τὸ κῦρος προσκαίρως, ἀκυροῦται δὲ ὡς ἔπειτα ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ χρεώστης δὲν ἐπτώχευσεν, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς πληρωμάς του.

Ἄρθ. 151. Τὸ Ἐμποροδικεῖον θέλει ἀποφασίσει εἴτε αὐτεπαγγέλτως καὶ οἴκοθεν εἴτε κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν ἐναγόντων, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ τῶν πληρωμῶν παῦσις ἔλαβε χώραν· ἐν ἐλλείψει τοῦ τοιούτου προσδιορισμοῦ, ἡ τῶν πληρωμῶν παῦσις πρέπει νὰ λογισθῇ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένετο ἢ περὶ πτωχεύσεώς του ἀπόφασις ἢ ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ διαμαρτυρία.

Ἄρθ. 152. Ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις δυνάμει τῶν δύο προηγουμένων ἀρθρῶν, θέλει δημοσιεῦσθαι καὶ τοιχοκολλᾶσθαι ἐν ἀντιγράφοις καὶ ἐκεῖ ὅπου ἔλαβε χώραν ἡ πτώχευσις καὶ ὅπου ὁ πτωχεύσας ἔχει ἐμπορικὰ καταστήματα.

Ἄρθ. 153. Ὁ πτωχεύσας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πτωχεύσεώς του ἀπαλλοτριοῦται αὐτοδικαίως τῆς διοικήσεως ὅλων τῶν πραγμάτων του, ἔτι δὲ καὶ ἐκείνων ἅπερ μετέβησαν αὐτῷ ἐν τῷ διαστήματι τῆς πτωχεύσεώς του· ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ τῆς ἀποφάσεως αἱ περὶ τῆς πωλήσεως τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων τε καὶ πραγμάτων τοῦ πτωχεύσαντος ἀπαιτήσεις ἀνάγονται κατὰ τῶν συνδίκων (βεκιλλέρ). Μόνον δὲ τὸ Ἐμποροδικεῖον δύναται νὰ προσκαλέσῃ τὸν πτωχεύσαντα διὰ τὰ τὸν ἐρωτήσῃ τι, χρεῖας τυχούσης.

Ἄρθ. 154. Ἡ ἐναρξίς τῆς πτωχεύσεως κατασαίνει ἀπαιτητὰ τὰ χρέη καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας αὐτῶν (α)· ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἐνὸς ὑπογράψαντος εἰς διατακτικὸν γραμματίον, ἢ ἀποδεχθέντος συναλλαγματικὴν τινα ἢ ἐκδότου ἐν ἐλλείψει ἀποδοχῆς, οἱ συνυπόχρεοι κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν τῶν ὀφείλου νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐν προθεσμίᾳ πληρωμῆς, ἂν δὲν προκρίνουν νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως.

Ἄρθ. 155. Ἡ περὶ πτωχεύσεως ἐκδιδομένη ἀπόφα-

(α) Ὁ χρεώστης δὲν δύναται νὰ προτείνῃ πλέον προθεσμίαν, ἀφ' οὗ πτωχεύσῃ· ἀλλὰ καὶ τὰ χρέη του ἐκεῖνα, ὧν ἡ προθεσμία δὲν ἔφθασε, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰ χρέη· ἀλλ' ὅταν ὁμοῦς ὁ πτωχεύσας ἔχῃ συγχρεώστας μὴ πτωχεύσαντας, οὗτοι δὲν στεροῦνται τῆς μεσολαβούσης προθεσμίας, ἐνεκα τῆς πτωχεύσεως τοῦ συγχρεώστου τῶν.

σις κόπτει ως πρὸς τὸ σύνολον τῶν δανειστῶν (μάσσα) μόνον τοὺς τόκους τῶν μὴ ἐξασφαλισθέντων, εἴτε διὰ προνομίου (α), δι' ἐνεχύρου, ἢ δι' ὑποθήκης χρεῶν. Οἱ τόκοι τῶν ἐξασφαλισθέντων χρεῶν δύνανται νὰ ἀπαιτῶνται ἐκ τῶν διὰ προνομίου, ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου εἰσοδημάτων ἀποτεταγμένων πραγμάτων.

Ἄρθ. 156. Εἰσὶν ἄκυροι καὶ ἀνεκτέλεστοι ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν δανειστῶν πᾶσαι μεταβιβαστικαὶ πράξεις κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων ὑπὸ τοῦ χρεώστου γενόμεναι δωρεὰν ἀπὸ τῆς προσδιορισθείσης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὡς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως ἡμέρας, ἢ πρὸ δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ὡς καὶ πᾶσα εἰς μετρητὰ πληρωμῇ, εἴτε μεταβιβαστικῶς (ἰντικάλεν), εἴτε διὰ πώλησεως, ἀντεξοφλήσεως ἢ ἄλλως τῶν χρεῶν αὐτοῦ, ὧν ἡ προθεσμία ἔληξεν ἢ οὐ, καὶ ἐν γένει πᾶσα πληρωμῇ γενομένη ἄλλως ἢ διὰ μετρητῶν καὶ ἐμπορικῶν πραγματειῶν. (6).

Ἄρθ. 157. Εἶναι ἐπίσης ἄκυρος πᾶσα πληρωμῇ ληξάντων χρεῶν ἐν διαστήματι τῆς μεταξὺ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεώς του καὶ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐποχῆς, καὶ πᾶσα μὲ ἀντίτιμον πώλησις, ἐὰν αὕτη γένηται ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ ἢ παῦσις τῶν πληρωμῶν του.

(α) Ἐννοοῦνται ὑπὸ τὸ ὄνομα προνομίου τὸ τοῦ καταστήματος καὶ τῆς οἰκίας ἐνοίκιον, καὶ οἱ μισθοὶ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ τὰ ἐξόδα τῆς οἰκίας.

(6) Διὰ νὰ προληφθῶσιν οἱ δόλοι καὶ ἀδικίαι, ἃς ἡ ἐκτέλεσις τῶν εἰρημένων μέτρων ἤθελεν ἐπισύρει ὡς πρὸς τοὺς ἀγοράσαντας οἴκους καὶ ἄλλας ἰδιοκτησίας, ἐκρίθη ἀναγκαῖον ὅπως οἱ ἀγοράζοντες τοιαύτας ἰδιοκτησίας δίδοντες ἐγγυητὴν περὶ τῆς πληρωμῆς νὰ μετροῦν τὰ χρήματα μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας.

Ἄρθ. 158. Τὰ ἐπαξίως κεκτημένα δικαιώματα ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου δύνανται νὰ καταγραφοῦν κατὰ τοὺς κανόνας μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς δικαστικῆς διὰ τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως. Ἐξαιροῦνται δὲ αἰγερόμεναι μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν ἢ ἐν τῷ διαστήματι τῶν πρὸ αὐτῆς δέκα ἡμερῶν, αἵτινες ἀκυροῦνται ἐὰν παρῆλθον πλέον τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, μεταξὺ τῆς συστατικῆς τῆς ὑποθήκης πράξεως ἢ τοῦ προνομίου καὶ τῆς ἡμέρας τῆς καταγραφῆς ἢ προθεσμία αὕτη αὐξάνεται κατὰ μίαν ἡμέραν δι' ἕκαστον κονάκι ἀναλόγως τοῦ τόπου ἐνθα συσταίνεται τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης καὶ τοῦ τόπου ὅπου καταγράφεται.

Ἄρθ. 159. Ὅποτε ἂν συναλλαγματικὴ ἤθελε πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ χρεώστου μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν του καὶ πρὸ τῆς δικαστικῆς διὰ τὴν πτώχευσιν του ἀποφάσεως, ἡ ἀπαίτησις γίνεται κατ' ἐκείνου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, ἢ προκειμένου περὶ διατακτικοῦ γραμματίου, κατὰ τοῦ πρώτου ὀπισθογράφου· πρέπει ὅμως νὰ ἀποδειχθῇ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ὅτι ἐγνώριζεν ὁ ἐπὶ τούτῳ ἐναγόμενος τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθ. 160. Πᾶσα ἐπιχείρησις πρὸς πληρωμὴν ἐνοικίου ἐπὶ κινητῶν πραγμάτων χρησιμευόντων πρὸς τὴν ἐμπορίαν τοῦ πτωχεύσαντος διακόπτεται ἕνα μῆνα μετὰ τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ διαφύλαξις τῶν ρηθέντων πραγμάτων εἶναι ἀναγκαῖα καὶ δὲν πρέπει ὁ εἰς ἐνοίκιον δοὺς ἕνα τόπον νὰ ἀπαλλοτριωθῇ τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ τὸν λάβῃ ὀπίσω, ἢ ρηθεῖσα διὰ πληρωμὴν ἐνοικίων ἐπιχείρησις μένει ἄκυρος εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ.

Ἄρθ. 161. Διὰ τῆς περὶ πτωχεύσεως ἀποφάσεως τὸ Ἐμποροδικεῖον θέλει διορίσει ἓνα εἰσηγητὴν διὰ τὴν ἐπιστάτησιν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθ. 162. Ὁ εἰσηγητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐπισπεύσῃ καὶ ἐπιτηρήσῃ ἰδίως εἰς τὰς ἐργασίας καὶ τὴν διοίκησιν τῆς πτωχεύσεως· ὁ εἰσηγητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ πρὸς τὸ Ἐμποροδικεῖον ἔκθεσιν περὶ ὅλων τῶν διαφορῶν αἰτινες, δυνάμεναι νὰ πηγάσουν ἐκ τῆς πτωχεύσεως, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐμποροδικείου.

Ἄρθ. 163. Τὰ διατάγματα τοῦ εἰσηγητοῦ δὲν ἐπιδέχονται προσφυγὴν ἀλλ' ἢ εἰς περιπτώσεις προβλεπόμενας ὑπὸ τῶν ἀρθ. 174, 182, 188, 237 καὶ 273· τότε δὲ ἡ προσφυγὴ αὕτη ὑπάγεται εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον.

Ἄρθ. 164. Τὸ Ἐμποροδικεῖον δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν εἰσηγητὴν δι' ἑνὸς ἄλλου.

ΚΒΦ. Γ'.

Περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων καὶ τῶν πρώτων περὶ τοῦ πτωχεύσαντος ἐργασιῶν.

Ἄρθ. 165. Διὰ τῆς περὶ τῆς πτωχεύσεως ἀποφάσεως, τὸ Ἐμποροδικεῖον θέλει διατάξῃ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἐπὶ τῆς ἀποθήκης καὶ τῶν πραγμάτων τοῦ πτωχεύσαντος, τὴν φυλάκισιν καὶ κράτησιν αὐτοῦ ἢ τὴν παρ' ἀστυνομικοῦ ἢ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου φύλαξίν του.

Ἄρθ. 166. Ὅτε ὁ πτωχεύσας συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ 148 καὶ 149 ἀρθρου καὶ παρουσιάσῃ τακτικῶς τὰ βιβλία του καὶ ἄλλα ἔγγραφα καὶ ἀποδείξῃ ὅτι διὰ πτώχευσιν μόνον καὶ ὄχι διὰ χρέη καὶ ἄλλας αἰτίας εἶναι φυλακισμένος, τὸ Ἐμποροδικεῖον δύναται νὰ τὸν ἀπελευθέρωσῃ τῆς κρατήσεως, καὶ πάλιν κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ τὸν κρατήσῃ.

Ἄρθ. 167. Αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται ἐπὶ τῶν ἀποθηκῶν, γραφείων, κιβωτίων, βιβλίων, ἐγγράφων, κινήτων καὶ ἐπίπλων τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐν περιπτώσει δὲ πτωχεύσεως ὁμορρύθμου ἐταιρίας, αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται οὐχὶ μόνον εἰς τὸ κύριον τῆς ἐταιρίας κατάστημα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων.

Ἄρθ. 168. Ὁ εἰσηγητὴς θέλει διευθύνει ἐντὸς 24 ὥρῶν εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον περίληψιν τῆς περὶ πτωχεύσεως ἐκδοθείσης ἀποφάσεως περιλαμβάνουσαν τὰς πρώτας ἐνδείξεις καὶ διατάξεις.

Ἄρθ. 169. Αἱ τὴν κράτησιν τοῦ πτωχεύσαντος εἰς οἰκίαν ἢ τὴν διὰ χωροφύλακος ἐπιτήρησιν ὑπαγορεύουσαι διατάξεις θέλουν ἐκτελεσθῇ ὅσον τάχος ἢ διὰ τοῦ Ἐμποροδικείου ἢ διὰ τῶν συνδίκων.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ ἀντικαταστάσεως τῶν Συνδίκων.

Ἄρθ. 170. Διὰ τῆς περὶ τῆς πτωχεύσεως ἀποφάσεως, τὸ Ἐμποροδικεῖον θέλει διορίσει ἓνα ἢ καὶ περισσότερους προσωρινούς συνδίκους· ὁ εἰσηγητὴς οὖν, οὗ αἱ ἐργασίαι ἐσημειώθησαν ἐν τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ, θέλει

συγκαλέσει άμέσως όλους τους δανειστάς όπως συνέλθωσιν εντός προθεσμίας μη υπερβαινούσης τὸ δεκαπενθήμερον· συσχεπτόμενος δὲ μετὰ τῶν παρόντων δανειστῶν περὶ τῆς συντάξεως τῶν καταστίχων ὄλων τῶν δανειστῶν ὡς καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν νέων συνδίκων συντάττει ἔκθεσιν τῶν λόγων καὶ παρατηρήσεων αὐτῶν, ἧτις θέλει παρουσιασθῆ εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον, ὅπερ λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον αὐτὸ, καὶ τὴν κατάστασιν τῶν δανειστῶν καὶ ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ, διορίζει νέους συνδίκους ἢ ἀφίνει τοὺς ἰδίους εἰς τὰ χρέη των· οὗτοι ἀφ' οὔ διορισθῶν αὐθις, εἰσὶν ὀριστικοί, δύνανται δὲ νὰ ἀντικατασταθῶσιν παρὰ τοῦ Ἐμποροδικεῖου κατὰ τὰς περιπτώσεις ἢ κατὰ τὰς προσδιορισθησομένας διατυπώσεις· ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδίκων κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν τριῶν· οὗτοι ἠμποροῦν νὰ ἐκλεχθῶν μετὰ τῶν ξένων ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν δανειστῶν (masse) καὶ νὰ λάβουν, ὁποιοιδῆποτε καὶ ἂν ᾦναι, ἀφ' οὔ δώσωσι λογαριασμὸν τῆς διοικήσεώς των, ἀποζημίωσιν ἢ τὸ Ἐμποροδικεῖον θέλει ἀποφασίσῃ· ἢ εἰσπραξίς δὲ τῶν δανείων τοῦ πτωχεύσαντος θέλει γενῆ παρὰ τῶν συνδίκων διδόντων ἔγγραφον αὐτῶν ἐξοφλητικόν. Αἱ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἐπιστολαὶ παραδίδονται τοῖς συνδίκους, οἵτινες θέλουσι τὰς ἀνοίξει ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ πτωχεύσαντος, εἰ τύχοι παρών.

Ἄρθ. 171. Οὐδεὶς συγγενῆς δύναται νὰ ἐκλεχθῆ συνδικὸς τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθ. 172. Ἄν γενῆ χρεία νὰ προστεθῶσιν ἢ νὰ ἀντικατασταθῶσιν οἱ σύνδικοι, ἀναφέρεται εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον ὁ εἰσηγητῆς, ὅπερ κατὰ τὸ 169 ἄρθ. θέλει πράξῃ τὰ ἀναγκαῖα.

Ἄρθ. 173. Ἐὰν ὑπάρχωσι διωρισμένοι πολλοὶ σύνδικοι, δὲν δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι χωριστὰ, ἀλλ' ἢ ὅλοι ὁμοῦ.

Ἄρθ. 174. Ἐὰν ἀναφανῶσι διαμαρτυρήσεις κατὰ τινος πράξεως τῶν συνδίκων, ὁ εἰσηγητῆς ἀποφασίζει ἐν διαστήματι τριῶν ἡμερῶν· χρείας δὲ τυχούσης, οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις δύνανται νὰ ἀναφερθῶσιν εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον.

Ἄρθ. 175. Ὁ εἰσηγητῆς ἠμπορεῖ, εἴτε ἐπὶ τῶν διαμαρτυρήσεων τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τῶν δανειστῶν, νὰ προτείνῃ τὴν ἀνάκλησιν ἐνὸς ἢ καὶ περισσοτέρων συνδίκων. Ἐὰν δὲ ἐν διαστήματι τριῶν ἡμερῶν ὁ εἰσηγητῆς δὲν ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα περὶ τῆς ἀνακλήσεως τῶν συνδίκων, οὗτοι δύνανται νὰ ἀναφερθῶσιν εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον, ὅπερ ἐν συμβουλίᾳ θέλει ἀκούσῃ τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τὰς ἐξηγήσεις τῶν συνδίκων καὶ θέλει ἐκφρασθῆ ἐπὶ τῆς ἀνακλήσεως καὶ παύσεως αὐτῶν.

ΚΕΦ. Ε΄.

Περὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν Συνδίκων.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθ. 176. Ἐὰν ἢ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων εἰς τὸ κατάστημα καὶ πράγματα τοῦ πτωχεύσαντος δὲν ἐγένετο πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν συνδίκων, οὗτοι θέλουσιν ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίθεσιν αὐτῶν διὰ τοῦ Ἐμποροδικεῖου.

Ἄρθ. 177. Ὁ εἰσηγητῆς ἠμπορεῖ ἐπίσης κατ' αἰ-

τησιν τῶν συνδίκων καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας καὶ περιστάσεις νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ τὴν σφράγισιν καὶ νὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὰς σφραγίδας, 1. τὰ ἐνδύματα καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα πράγματα τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἅπερ θέλουσι τοῖς δοθῆ. 2. τὰ ὑποκείμενα εἰς φθορὰν ἢ ἐκπτῶσιν ἀναπόφευκτον ἢ πολυδάπανα πρὸς διατήρησιν καὶ τὰς εἰς καλλιέργειαν τοῦ ἐμπορίου του ἀνηκούσας πραγματείας.

Ἄρθ. 178. Ἡ πώλησις τῶν εἰς φθορὰν ἢ ἐκπτῶσιν ὑποκειμένων πραγμάτων, ἢ πολυδαπάνων πρὸς διατήρησιν, καὶ ἢ εἰσπραξίς τῶν μετρητῶν καὶ τῶν δανείων τοῦ πτωχεύσαντος ἀνατίθεται εἰς τὴν φροντίδα τῶν συνδίκων δι' ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ διοριζομένου παρὰ τοῦ Ἐμποροδικείου.

Ἄρθ. 179. Τὰ βιβλία θέλουσι ἐξαχθῆ ἀπὸ τὸ μέρος ἐνθα εὐρίσκονται ἐσφραγισμένα δι' ὑπαλλήλου διοριζομένου ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Ἐμποροδικείου, ὅστις ἀφ' οὗ τὰ ἐξετάσῃ προσεκτικῶς, θέλει ἐκφράσῃ δι' ἐκθέσεώς του τὴν κατάστασιν εἰς ἣν ἤθελε τὰ εὐρεῖ· ἐπίσης δὲ ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν σφραγίδων τὰ προσεχοῦς προθεσμίας ἢ ἐπιδεκτικὰ ἀποδοχῆς γραμμάτια παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου καὶ παραδίδονται εἰς τοὺς συνδίκους, γενομένης πρῶτον ἀπογραφῆς τῆς τιμῆς καὶ ποσότητος αὐτῶν ἐπὶ σημειώματος, οὗ ἀντίγραφον θέλει δοθῆ τῷ εἰσηγητῇ.

Ἄρθ. 180. Ὁ εἰσηγητὴς κατὰ τὴν φαινομένην τῶν πραγμάτων τοῦ πτωχεύσαντος κατάστασιν δύναται νὰ προτείνῃ τὴν μὲ προπεμπτήριον προσωρινὸν ἀπελευθερωσίν του. Ἐὰν τὸ Ἐμποροδικεῖον δώσῃ τὸ προπεμπτήριον δύναται νὰ ἀναγκάσῃ τὸν πτωχεύσαντα νὰ δώσῃ ἐγγύησιν ὅτι θέλει παρουσιασθῆ ὅποτε ἂν προσ-

κληθῆ, ἐπὶ ποινῇ τοῦ νὰ πληρώσῃ ποσότητα τινα προσδιορισμένην ὑπὸ τοῦ Ἐμποροδικείου καὶ παραδοθησομένην τῷ συνόλῳ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ.

Ἄρθ. 181. Ἄν ὁ εἰσηγητὴς δὲν προτείνῃ τὸ διὰ τὸν πτωχεύσαντα προπεμπτήριον, οὗτος δύναται νὰ τὸ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Ἐμποροδικείου, ὅπερ θέλει ἀποφασίσῃ ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὸν εἰσηγητὴν.

Ἄρθ. 182. Ὁ πτωχεύσας δύναται νὰ ἐπιτύχῃ δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του, ἐν ὅσῳ θεωροῦνται οἱ λογαριασμοὶ του, τὰ πρὸς τὴν ἡμερησίαν διατροφήν του, προσδιοριζόμενα προσωρινῶς παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν συνδίκων.

Ἄρθ. 183. Οἱ σύνδικοι θέλουσι προσκαλέσει τὸν πτωχεύσαντα νὰ παρουσιασθῆ διὰ νὰ κλείσωσι τὰ βιβλία ἐπὶ παρουσία του· ἐὰν δὲ δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν αὐτῶν, κλητεύεται αὐθις νὰ παρουσιασθῆ ἐντὸς τεσσαράκοντα ὀκτῶ ὥρῶν τὸ πολὺ· δύναται δὲ νὰ παρουσιασθῆ διὰ πληρεξουσίου δι' αἰτίας εὐλόγους ἐγκρινομένας παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθ. 184. Ὅσακις ὁ ἰσολογισμὸς δὲν ἤθελε συνταχθῆ παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος, οἱ σύνδικοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν σύνταξιν του βοηθούμενοι ἀπὸ τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἀπὸ τὰς πληροφορίας καὶ διασαφήσεις τὰς ὁποίας ἤθελον λάβῃ καὶ καταθέτουσιν αὐτὸν εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον.

Ἄρθ. 185. Ὁ εἰσηγητὴς ἐπιτρέπεται νὰ ἀκούσῃ τὸν πτωχεύσαντα, τοὺς γραφεῖς, ὑπαλλήλους καὶ ἄλλους διὰ τὰ πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν αἰτιῶν καὶ περιστάσεων τῆς πτωχεύσεως ἀφορῶντα.

Ἄρθ. 186. Ὅτε ὁ ἔμπορος εὐρεθῆ πτωχεύων ἀφ' οὗ ἀποθάνῃ, ἢ ἐὰν ἀποθάνῃ μετὰ τὴν πτωχευσίν του, τὰ

τέχνα, ἢ χήρα καὶ τοὶ δύνανται νὰ παρουσιασθοῦν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἀποθανόντος ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ λογαριασμοῦ, ὡς καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἔργα τῆς πτωχεύσεως.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ τῆς λύσεως τῶν σφραγίδων καὶ περὶ τῆς ἀπογραφῆς.

Ἄρθ. 187. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' οὗ διορισθοῦν οἱ σύνδικοι, θέλουν ζητήσῃ τὴν λύσιν τῶν σφραγίδων καὶ θέλουν ἀσχοληθῆ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων τοῦ πτωχεύσαντος, ὅστις θέλει εἶσθαι παρῶν ἢ προσκεκλημένος ἐν τάξει.

Ἄρθ. 188. Ἡ ἀπογραφὴ θέλει συνταχθῆ εἰς δύο ἀντίτυπα, καθ' ὅσον αἱ σφραγίδες λύονται· ὧν τὸ μὲν ἐν θέλει κατατεθῆ εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον, τὸ δ' ἕτερον θέλει μείνει εἰς χεῖρας τῶν συνδίκων· οἱ σύνδικοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ παραλάβουν ὡς βοηθὸν ὅντινα κρίνουν εὐλόγον πρὸς τὴν σύνταξιν αὐτῆς καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων.

Ἄρθ. 189. Ἐὰν ἡ πτώχευσις διακοινωθῆ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πτωχεύσαντος, ἐὰν δὲν ἔγινεν ἀπογραφὴ πρὸ τῆς διακοινώσεως ταύτης, ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ πτωχεύσαντος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπογραφῆς, θέλει ἐνεργηθῆ ἀμέσως κατὰ τὰς εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερομένας διατυπώσεις παρόντων τῶν κληρονόμων ἢ ἐν τάξει προσκεκλημένων.

Ἄρθ. 190. Εἰς πᾶσαν πτώχευσιν οἱ σύνδικοι ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ἢ

τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν ὑποχρεοῦνται νὰ καθυποβάλλουν εἰς τὸν εἰσηγητὴν ὑπόμνημα ἢ περίληψιν τῆς φαινομένης καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν κυριωτέρων αὐτῆς αἰτιῶν καὶ περιστάσεων, καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν οὗς δύναται νὰ ἔχη· ὁ δὲ εἰσηγητὴς θέλει μεταβιβάσει ἀμέσως τὸ εἰρημένον ὑπόμνημα μὲ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον. Ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν δοθῆ παρὰ τῶν συνδίκων ἐντὸς τῶν εἰρημένων προθεσμιῶν, ὁ εἰσηγητὴς χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ Ἐμποροδικεῖον καὶ νὰ σημειώσῃ τὰς αἰτίας τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθ. 191. Κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ἐμποροδικείου εἰς ἡ καὶ δύο τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ μεταβαίνοντες εἰς τὸ κατάστημα τοῦ πτωχεύσαντος δύνανται νὰ ἐνασχοληθῶσιν εἰς τὴν ἀπογραφὴν· ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα οὗτοι νὰ ζητήσωσι διασαφήσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως ἢ περὶ τῆς διαγωγῆς ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῶν συνδίκων, καὶ νὰ λάβωσι γνῶσιν πάντων τῶν περὶ τῆς πτωχεύσεως βιβλίων καὶ ἐγγράφων.

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν κινητῶν πραγμάτων, καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.

Ἄρθ. 192. Τελειωθείσης τῆς ἀπογραφῆς, αἱ πραγματεῖαι, τὰ χρήματα, τὰ δανειστικά ἐγγράφα, τὰ κινητὰ καὶ τὰ ἐπιπλα τοῦ χρεώστου παραδίδονται εἰς τοὺς συνδίκους, οἱ ὅποιοι βεβαιοῦσιν ὑποκάτω τῆς ἀπογραφῆς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν.

Ἄρθ. 193. Οἱ σύνδικοι θέλουν ἐξακολουθήσει ὑπὸ

τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ νὰ ἐνασχοληθοῦν εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν δανείων τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθ. 194. Οἱ σύνδικοι δύνανται κατ' ἐπιταγὴν τοῦ εἰσηγητοῦ νὰ πωλήσουν τὰ πράγματα καὶ τὰς πραγματείας τοῦ πτωχεύσαντος εἴτε συμβιβαστικῶς εἴτε διὰ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθ. 195. Οἱ σύνδικοι, προσκληθέντος ἐν τάξει τοῦ πτωχεύσαντος, δύνανται νὰ συμβιβασθοῦν περὶ πάσης διαφορᾶς ἀφορώσης τὸ σύνολον τῶν δανειστῶν, ἔτι καὶ περὶ πάσης διαφορᾶς ἀναφερομένης εἰς ἀκίνητα πράγματα καὶ ἄλλα δικαιώματα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ ᾖναι ἀορίστου τιμῆς, ἢ ὑπερβαίνῃ τὴν ποσότητα τῶν πεντακοσίων γροσίων, ὁ συμβιβασμὸς δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸς, ἀλλ' ἢ ἀφ' οὗ ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὸ Ἐμποροδικεῖον.

Ἄρθ. 196. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἠλευθερώθῃ ἐκ τῆς κρατήσεως, ἢ ἔλαβε προπεμπτήριον, οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ τὸν μεταχειρισθοῦν διὰ νὰ εὐκολύνῃ καὶ βοηθήσῃ τὴν διοίκησίν των· ὁ εἰσηγητὴς δὲ θέλει προσδιορίσει τὴν ἀμοιβὴν τοῦ κόπου του.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ ἀσφαλιστικῶν πράξεων.

Ἄρθ. 197. Οἱ σύνδικοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνέλαβον τὰς ἐργασίας των χρεωστοῦν νὰ ἐνεργήσουν πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ, δηλαδή νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ ὀφειλόμενα αὐτῶ, καὶ νὰ ἐξελέγξουν τὰ ὑποθηκευμένα πράγματα καὶ κτήματα τοῦ πτωχεύσαντος.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν δανείων.

Ἄρθ. 198. Ἀπὸ τῆς περὶ πτωχεύσεως ἀποφάσεως οἱ δανεισταὶ χρεωστοῦν νὰ παραδώσουν εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον τὰ δανειστικά των ἔγγραφα μεθ' ἑνὸς σημειώματος διαλαμβάνοντος τὰς ἀπαιτούμενας ποσότητας, ὁ γραμματεὺς δὲ τοῦ Ἐμποροδικείου ὀφείλει νὰ διατάξῃ αὐτὰ ὅλα καὶ νὰ δώσῃ ἀπόδειξιν παραλαβῆς· εἶναι δὲ ὑπεύθυνος περὶ τῶν εἰρημένων δανειστικῶν ἔγγραφων διὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἤθελε γίνῃ τὸ περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δανείων πρωτόκολλον.

Ἄρθ. 199. Οἱ δανεισταὶ οἵτινες, ἂν οἱ σύνδικοι διατηρηθοῦν ἢ ἀλλαχθοῦν, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ 170 ἄρθ., δὲν ἤθελον παραδώσει τὰ δανειστικά των ἔγγραφα, θέλουσι παρευθὺς εἰδοποιηθῆ διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραφέως τοῦ Ἐμποροδικείου, ὅτι χρεωστοῦν νὰ παρουσιασθοῦν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξούσιων ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῶν εἰρημένων εἰς τὰς ἐφημερίδας καταχωρίσεων, καὶ δι' ἐπιστολῶν εἰς τοὺς συνδίκους τῆς πτωχεύσεως εἰδοποιήσεων, καὶ νὰ τοῖς παραδώσουν τὰ δανειστικά των ἔγγραφα συνωδευμένα με ἐν σημείωμα διαλαμβάνον τὰς ἀπαιτούμενας παρ' αὐτῶν ποσότητας ἢ νὰ τὰ καταθέσουν εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον λαμβάνοντες ἀπόδειξιν παραλαβῆς. Ὡς πρὸς δὲ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἔξω τοῦ τόπου ἐνθα αἱ ὑποθέσεις τῆς πτωχεύσεως δικάζονται, ἡ προθεσμία αὕτη αὐξάνεται μίαν ἡμέραν καθ' ἕκαστον κονάκι μεταξὺ τοῦ τόπου ἐνθα εὐρίσκεται τὸ δικαστήριον καὶ τῆς κατοικίας τοῦ δανειστοῦ.

Ἄρθ. 200. Ἡ ἐξέτασις τῶν δανείων θέλει ἀρχίσει

έντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς εἰς τὸν πρῶτον καὶ δεῦτερον παράγραφον τοῦ 199 ἄρθρου προσδιωρισμένης προθεσμίας ἐξακολουθοῦσα ἄνευ διακοπῆς, θέλει δὲ ἐκτελεσθῆ εἰς τὸν τόπον, ἡμέραν καὶ ὥραν, ἣν ὁ εἰσηγητῆς ἤθελε προσδιορίσει· ἢ ὑπὸ τοῦ προλαβόντος ἄρθρου διατασσομένη πρὸς τοὺς δανειστὰς εἰδοποιήσεις θέλει διαλαμβάνει καὶ τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν· ἐντούτοις δὲ οἱ δανεισταὶ θέλουν προσκληθῆ αὖθις ἐπ' αὐτῷ εἴτε δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραφέως εἴτε διὰ καταχωρίσεων εἰς τὰς ἐφημερίδας· τὰ δάνεια δὲ τῶν συνδίκων θέλουν ἐξετασθῆ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, τὰ δ' ἄλλα θέλουν ἐξετασθῆ ἀντιπαρισταμένου τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του καὶ τῶν συνδίκων ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ὅστις κάμνει τὴν περὶ τούτου ἐκθεσιν.

Ἄρθ. 201. Πᾶς δανειστῆς, οὗ τὸ δάνειον ἐξετάσθη, ἢ κατεγράφη εἰς τὸν ὑπολογισμόν, δύναται νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν δανείων καὶ νὰ κάμνη ἀντιρρήσεις εἰς τὰς γενομένας ἢ γενησομένας ἐξετάσεις· καὶ ὁ πτωχεύσας ἐπίσης ἔχει τὸ αὐτὸ δικαίωμα.

Ἄρθ. 202. Ἡ περὶ τῆς ἐξετάσεως ἐκθεσις θέλει ἀναφέρει τὴν κατοικίαν τῶν δανειστῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων των· διαλαμβάνει τὰς ἐπιδιορθώσεις, τὰ σβέσματα καὶ τὰς παρειαγραφὰς καὶ ἐκφράζεται ἐὰν τὸ δανειστικὸν ἔγγραφον ᾗναι δεκτὸν καὶ ἀληθὲς ἢ διαφιλονεικούμενον.

Ἄρθ. 203. Τὸ Ἐμποροδικεῖον δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ διατάξῃ τὴν ἐμφάνισιν τῶν καταστίχων τῶν δανειστῶν, ἢ νὰ ζητήσῃ ἀπόσπασμα γινόμενον ὑπὸ τῶν ἐμποροδικῶν τοῦ τόπου.

Ἄρθ. 204. Ἐὰν τὸ δάνειον ᾗναι ἀναμφισβήτητον, οἱ

σύνδικοι κάμνουν εἰς ἕκαστον τῶν δανειστικῶν ἔγγραφων τὴν ἐξῆς σημείωσιν προσυπογραφομένοι δεκτὸν εἰς τὰ χρέη τῆς πτωχεύσεως τοῦ . . . . . διὰ ποσότητα . . . . . τῆ . . . ὁ εἰσηγητῆς γράφει τὸ ἐθέρηθη ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν. Πᾶς δανειστῆς ἐντός ὀκτῶ ἡμερῶν τὸ πολὺ, ἀφ' οὗ γενῆ ἢ περὶ τοῦ δανείου του ἐξέτασις ὑποχρεοῦται νὰ βεβαιώσῃ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι τὸ εἰρημένον δάνειον εἶναι ἀδολίευτον καὶ ἀληθινόν.

Ἄρθ. 205. Ἐὰν τὸ δάνειον ἀμφισβητῆται, ὁ εἰσηγητῆς δύναται, χωρὶς τῆς παραμικρᾶς ἀνάγκης παραπόνων καὶ ἀπαιτήσεων νὰ ἀποστείλῃ τὸν δανειστὴν ἔμπροσθεν τοῦ Ἐμποροδικεῖου, ὅπερ θέλει κρίνει ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ. Τὸ Ἐμποροδικεῖον δύναται νὰ διατάξῃ νὰ γενῆ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξέτασις περὶ τῶν γεγονότων καὶ νὰ προσκληθοῦν ὅσοι δύνανται νὰ δώσουν περὶ τούτου πληροφορίας.

Ἄρθ. 206. Ὅταν τὸ ἀμφισβητούμενον δάνειον ἤθελε φερθῆ εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον, αὐτὸ δύναται, ἐὰν ἢ διαφορὰ δὲν ἐνδέχεται ὀριστικὴν ἀπόφασιν πρὸ τῆς εἰς τὰ 199 καὶ 204 ἄρθρα προσδιοριζομένης προθεσμίας ὡς πρὸς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ κατοικοῦντας, νὰ παρατείνῃ τὴν διευθέτησιν αὐτῆς τῆς ἀναφορᾶς ἕως οὗ νὰ γένη σύσκεψις περὶ τῆς συντάξεως αὐτοῦ τοῦ συμβιβασμοῦ (Κονκορδάτο). Ἐὰν δὲ τὸ Ἐμποροδικεῖον δὲν παρατείνῃ τὴν ῥηθεῖσαν διευθέτησιν δύναται νὰ ἀποσίῃ τὸ νὰ καταγραφῆ προσκαίρως εἰς τὰ τῆς πτωχεύσεως ἔγγραφα ὁ ἀμφισβητούμενος δανειστῆς διὰ ποσότητα προσδιωρισμένην ἀπ' αὐτὸ τὸ ἴδιον Ἐμποροδικεῖον.

Ἄρθ. 207. Ὅταν τὸ ἀμφισβητούμενον δάνειον ἤθελε φερθῆ εἰς ἄλλα συμβούλια ἢ δικαστήρια, τὸ Ἐμ-
(ΕΜΠΟΡ. ΚΩΔΗΞ).

ποροδικεῖον θέλει ἀποφασίσει τὴν παράτασιν τῆς εἰρημένης διευθετήσεως ἢ μὴ. Ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ ταύτῃ περιπτώσει ὁ ἀμφισβητούμενος δανειστὴς χρεωστὴν νὰ ἐγγραφῇ προσκαίρως εἰς τὰ βιβλία τῆς πτωχεύσεως ἀλλ' ὅποτε ἂν τὸ δάνειον ἤθελε γενῆ τὸ ἀντικείμενον πταίσματος ἢ ἐγκλήματος, τὸ Ἐμποροδικεῖον δύναται ὁμοίως νὰ παρατείνῃ τὴν δίκην· τότε δὲ ὁ ἀμφισβητούμενος δανειστὴς δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως, ἀλλ' οὔτε τὸ δάνειον του νὰ καταγραφῇ προσκαίρως ἐν ὄσῳ περὶ τούτου δὲν ἤθελον ἀποφασίσει αἱ ἀρμόδιοι ἀρχαί.

Ἄρθ. 208. Ὁ δανειστὴς τοῦ ὁποίου τὸ προνόμιον ἢ ἡ ὑπόθηκη μόνον ἤθελον ἀμφισβητεῖσθαι θέλει καταγραφῇ εἰς τὰ ἐγγραφα τῆς πτωχεύσεως ὡς ἀπλοῦς δανειστὴς.

Ἄρθ. 209. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς εἰς τὸ 199 καὶ 204 ἄρθ. προσδιωρισμένης προθεσμίας, ὁ συμβιβασμὸς ἐκτελεῖται, καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς πτωχεύσεως διευθετοῦνται ὡς πρὸς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ κατοικοῦντας· ἐξαιροῦνται ὅμως ὡς εἰς τὰ 293 καὶ 274 ἄρθρα διαλαμβάνεται, οἱ ἔξω τῶν ἠπειρωτικῶν τῆς Τουρκίας ἐπαρχιῶν δανεισταί.

Ἄρθ. 210. Ὅσοι τῶν δανειστῶν γνωστοὶ ἢ ἄγνωστοι δὲν ἤθελον παρουσιασθῆ ἐντὸς τῆς παρὰ τῆς ἀποφάσεως ὠρισμένης προθεσμίας ἀποκλείονται τῶν διανομῶν. Ἐν τούτοις ὅμως δύνανται νὰ προφύγουν εἰς τὴν ἀνακοπὴν μέχρι τῆς τελευταίας διανομῆς τῶν χρημάτων· τὰ ἔξοδα τῆς ἀνακοπῆς μένουν πάντοτε εἰς βᾶρος των χωρὶς νὰ δυνηθῇ ἡ ἀνακοπὴ αὐτὴ ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ διωρισμένης διανομῆς, ἀλλ' ἐὰν πρὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀνακοπῆς

των ἤθελον ἐκ νέου γείνη διανομὴ, τότε περιλαμβάνονται εἰς τὴν ποσότητα, ἣτις θέλει διορισθῆ προσκαίρως ἀπὸ τὸ Ἐμποροδικεῖον, καὶ φυλαχθῇ μέχρι τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀνακοπῆς των· δὲν δύνανται δὲ οἱ ὑστερότερον δανεισταὶ ἀναγνωρισθέντες ν' ἀπαιτήσουν τίποτε ἐκ τῶν γενομένων ἤδη διανομῶν, ἀλλ' ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν μερίδιον ἀπὸ τὴν μὴ διανεμηθεῖσαν εἰσέτι ποσότητα ἀπὸ τὴν πρώτην διανομὴν, ὅ,τι ἀναλογεῖ εἰς τὸ μέρος των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ συμβιβασμοῦ (α) καὶ ἐνώσεως ἢ διανομῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ συγκαλέσεως τῶν δανειστῶν.

Ἄρθ. 211. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' οὗ παρέλθουν αἱ πρὸς βεβαίωσιν τῶν δανείων ὠρισμένα ὀκτὼ ἡμέραι, ὁ εἰσηγητὴς θέλει συγκαλέσει τοὺς δανειστάς, τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἐβεβαιώθησαν ἢ κατεγράφησαν προσκαίρως, καὶ τότε θέλει γενῆ συνέλευσις πρὸς τακτοποίησιν τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἡ συγκάλεισις τῶν δανειστῶν γενήσεται δι' εἰδοποιήσεων τοιχοκολλουμένων ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Ἐμποροδικείου, τοῦ Χρηματιστηρίου, (bourse) τοῦ καταστήματος τοῦ πτωχεύσαντος καὶ διὰ καταχωρήσεων εἰς τὰς ἐφημερίδας. Αἱ εἰδοποιήσεις, καταχωρήσεις καὶ τὰ συγκλητήρια γράμματα θέλουν περιλαμβάνει τὸ ἀντικείμενον τῆς συνελεύσεως.

Ἄρθ. 212. Εἰς τὸν διορισθέντα παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τρόπον, τὴν διορισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν θέλει συνέλθει

(α) Συμβιβασμὸς (concordat) εἶναι ἡ μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν συνθήκη.

ἢ συνέλευσις ὑπὸ τὴν προεδρίαν του· οἱ ἀναγνωρισθέντες δανεισταὶ θέλουσι παρασταθῆ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίων· ὁ δὲ πτωχεύσας θέλει προσκληθῆ εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτὴν διὰ νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως ἂν ἔχη προπεμπτήριον, ἢ διὰ πληρεξουσίου, δι' αἰτίας εὐλόγους ἐγκριθείσας παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρ. 213. Οἱ σύνδικοι θέλουσι κάμει εἰς τὴν συνέλευσιν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, περὶ τῶν διατηρηθεισῶν διατυπώσεων καὶ τῶν γενομένων ἐργασιῶν· τότε δὲ καὶ ὁ πτωχεύσας δύναται νὰ εἴπῃ τὰ δικαιώματά του. Ἡ ἔκθεσις τῶν συνδίκων θέλει ἐγχειρισθῆ ὑπογεγραμμένης, εἰς τὸν εἰσηγητὴν ὅστις θέλει συντάξῃ ἔκθεσιν τῶν λεχθέντων ἢ ἀποφασισθέντων ἐν τῇ συνελεύσει.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ Συμβιβασμοῦ.

Ἄρθρ. 214. Δὲν δύναται νὰ γενῆ καμμία συνθήκη μεταξὺ τῶν διασχεπτομένων δανειστῶν καὶ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου, εἰ μὴ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαγεγραμμένων διατυπώσεων· πρὸς σύστασιν δὲ τῆς συνθήκης ταύτης ἀπαιτεῖται συνδρομὴ δανειστῶν πλειόνων τὸν ἀριθμὸν καὶ παριστανόντων ἐνταυτῷ διὰ τῶν ἐξετασθέντων δανειστικῶν των ἐγγράφων τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐξετασθέντων καὶ καταστιχωθέντων δανείων· ἄλλως ἢ συνθήκη νομίζεται ἄκυρος.

Ἄρθρ. 215. Οἱ δανεισταὶ οἱ ἔχοντες ὑποθήκης ἐγγραφὰς καὶ ἐνέχυρα δὲν ἔχουν ψῆφον εἰς τὰς περὶ συμβιβασμοῦ διασκέψεις· ὁψέποτε δὲ αὐτοὶ ἤθελον παραιτηθῆ τῶν ὑποθηκῶν των, ἐνεχύρων ἢ προνομίων των, τὰ

ὀανειά των θέλουν καταγραφῆ ἢ λογαριασθῆ· διότι ἢ περὶ συμβιβασμοῦ ψηφοφορία ἐπιφέρει αὐτοδικαίως τὴν ῥηθεῖσαν παραίτησιν.

Ἄρθρ. 216. Ὁ συμβιβασμὸς, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως πρέπει νὰ ὑπογραφῆ πρὶν διαλυθῆ ἢ συνεδρίασις· ἂν οἱ πλεῖστοι τῶν δανειστῶν συμφωνῶσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, τὰ δὲ δάνειά των λαμβανόμενα συνάμα, δὲν ἀναβαίνωσι μέχρι τῶν τριῶν τετάρτων, ἢ διάσχεψις ἀναβάλλεται ἐφάπαξ ἐπὶ ὀκτῶ μόνον ἡμέρας.

Ἄρθρ. 217. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας κατηγορηθῆ ὡς δόλιος χρεωκόπος, ὁ συμβιβασμὸς δὲν δύναται νὰ γενῆ. Ἀρξαμένης δὲ ἀνακρίσεως ἐν δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, οἱ δανεισταὶ προσκαλοῦνται διὰ νὰ συσχεφθοῦν ἂν πρέπη νὰ ἐκτελέσουν ἀμέσως τὸν συμβιβασμὸν, ἂν ὁ πτωχεύσας ἤθελε κηρυχθῆ συγγνωστός, ἢ νὰ τὸν ἀναβάλλουν μετὰ τὰς καταδιώξεις· ἢ ἀναβολὴ δ' αὕτη ἀποφασίζεται διὰ πλειοψηφίας τῶν δανειστῶν καὶ κατὰ τὴν ποσότητα τὴν εἰς τὸ 214 ἄρθρ. προσδιωρισμένην· ἂν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀναβολῆς γενῆ σύσκεψις περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, οἱ ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ διαλαμβανόμενοι κανόνες θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὰς νέας συνδιασκέψεις (α).

Ἄρθρ. 218. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἤθελε κατηγορηθῆ ὡς ἀπλοῦς χρεωκόπος, ὁ συμβιβασμὸς γίνεται· ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἀρξαμένων καταδιώξεων, οἱ δανεισταὶ δύναται νὰ ἀναβάλλουν τὴν σύσκεψιν μετὰ τὰς καταδιώξεις συμμορφούμενοι μὲ τὰς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 219. Πάντες οἱ δανεισταὶ οἱ ἔχοντες δικαί-

(α) Ἐκτὸς τῆς ἀπλῆς πτωχεύσεως, ὑπάρχουσι δύο εἶδη χρεωκοπίας ἢ ἀπλῆ λεγομένη καὶ δολία.

ωμα να συμπράξουν εις τόν συμβιβασμόν, και τών οποίων τὰ δικαιώματα ήθελον έκτοτε αναγνωρισθῆ δύνανται να κοινοποιήσουν τὰς αιτιολογουμένας ανακοπών εις τούς συνδίκους και εις τόν πτωχέυσαντα εντός οκτώ ήμερών, επί ποινή άκυρώσεως, από τόν συμβιβασμόν. αὐταὶ δὲ αἱ ανακοπαὶ θέλουσιν περιέχει πρόσκλησιν εμφανίσεως εις τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Ἐμποροδικείου· ἐὰν εἷς μόνος σύνδικος ὑπάρχη και αὐτὸς φέρῃ ἀνακοπὴν εις τόν συμβιβασμόν, χρεωστεῖ οὗτος να ζητήσῃ να διορισθῆ ἄλλος σύνδικος, ὅστις ὑποχρεοῦται να ἐκτελέσῃ τὰς εις τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμενας διατυπώσεις· ἐὰν ἡ περὶ ἀνακοπῆς ἀπόφασις χρήσῃ διευθετήσεως ὑποθέσεώς τινος, μὴ ὑπαγομένης εις τὸ Ἐμποροδικεῖον, τότε ἀναβάλλει τὴν ἀπόφασιν μέχρι τῆς διευθετήσεως αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως δίδον μικρὰν προθεσίαν διὰ να διευθυνθῆ ὁ ἐναντιούμενος δανειστής, ὅπου ἡ ὑπόθεσις του ἐνάγεται, και να τὴν θεωρήσῃ τὸ συντομώτερον.

Ἄρθ. 220. Ἡ δικαστικὴ ἐπικύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ἐκτελεῖται ἐνώπιον τοῦ Ἐμποροδικείου κατ' αἴτησιν τοῦ πλέον σπεύδοντος δανειστοῦ· ἐὰν δὲ ἐν τῷ μεταξύ τοῦ ὠρισμένου ὀκταημέρου ήθελον συμβῆ ἀνακοπαὶ, τὸ Ἐμποροδικεῖον δύναται ν' ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀνακοπῶν και τῆς ἐπικυρώσεως διὰ μιᾶς μόνης ἀποφάσεώς του· ἐὰν ὅμως ἡ ἀνακοπὴ ήναι δεκτὴ, ἀκυροῦται ὁ συμβιβασμὸς ὡς πρὸς ὅλους τούς δανειστάς.

Ἄρθ. 221. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, πρὶν ἢ γίνῃ ἐπικύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ, ὁ εἰσηγητῆς ὀφείλει να κάμῃ ἐκθεσιν εις τὸ Ἐμποροδικεῖον περὶ τῶν χαρακτήρων τῆς πτωχεύσεως και τῆς παραδοχῆς τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθ. 222. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ἀνωτέρω διαγεγραμμένων κανόνων, ἢ ὅταν ήθελον φανῆ αἷτια ἀπ' ἐναντίας τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἢ τῶν δανειστῶν, δυνάμενα να ἐμποδίσωσι τόν συμβιβασμόν, τὸ Ἐμποροδικεῖον θέλει ἀρνηθῆ τὴν ἐπικύρωσιν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθ. 223. Ἡ ἐπικύρωσις καθίστησι τόν συμβιβασμόν ὑποχρεωτικὸν πρὸς ὅλους τούς δανειστάς διαλαμβανόμενους εις τόν ἰσολογισμόν ἢ μὴ, ἀποδεδειγμένους ἢ μὴ, ἔτι δὲ και πρὸς τούς ἔξω τῆς Τουρκίας κατοικοῦντας δανειστάς, και ἐκείνους προσέτι, οἵτινες δυνάμει τοῦ 206 και 207 ἄρθρου ήθελον καταγραφῆ, ὅποιαδήποτε και ἂν ήθελεν εἶσθαι ἡ ποσότης, ήτις τοῖς ήθελε προσδιορισθῆ ἔπειτα δι' ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθ. 224. Ἡ ἐπικύρωσις διατηρεῖ εις ἕκαστον τῶν δανειστῶν δικαίωμα ὑποθήκης (α) ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχέυσαντος, κατὰ τόν τρίτον παράγραφον τοῦ 197 ἄρθρου. τούτου ἐνεκα οἱ σύνδικοι χρεωστοῦν να γράψουν εις τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τὴν ἐπικυρωτικὴν ἀπόφασιν, ἂν εις τόν συμβιβασμόν δὲν ὠρίσθη ἄλλως.

Ἄρθ. 225. Οὐδεμία πρᾶξις ἐπὶ ἀκυρώσει τοῦ συμ-

(α) Ἐὰν μετὰ τόν συμβιβασμόν ὁ πτωχέυσας ήθελε κάμῃ νέα χρέη, δίδων εις ὑποθήκην τὰ ἀκίνητά του, οἱ δανεισταὶ τῶν ὁποίων αἱ ὑποθήκαι εἶναι ἐπικυρωμέναι δι' αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, προτιμῶνται τῶν δευτέρων τούτων ἐνυποθήκων δανειστῶν· ὅθεν και ἡ ἐπικυρωτικὴ ἀπόφασις, ήτις ἐμποδίζει τὸ τὰ δίδωνται ἐκ δευτέρου εις ὑποθήκην τὰ ἀκίνητα τοῦ πτωχέυσαντος προέπει να καταγραφῆ εις τὰ περὶ ὑποθηκῶν κατάστιχα.

βιβασμοῦ θέλει εἶσθαι δεκτὴ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν, παρ' ὅταν ἀνακαλυφθῆ δόλος, προερχόμενος ἀπὸ ὑπόκρυψιν περιουσίας καὶ πλεονασμὸν χρεῶν.

Ἄρθ. 226. Ἄμα ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπικυρώσεως ἔμβη εἰς πράξιν, αἱ ἐργασίαι τῶν συνδίκων παύουν, οὔτοι δὲ χρεωστοῦν νὰ δώσουν λογαριασμὸν ὀριστικὸν εἰς τὸν πτωχεύσαντα, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ· ὁ λογαριασμὸς οὗτος θέλει συζητηθῆ καὶ ἐπικυρωθῆ· οἱ σύνδικοι παραδίδουν ἐπομένως εἰς τὸν πτωχεύσαντα ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ὑπάρχοντά του, τὰ βιβλία του, τὰ ἔγγραφα καὶ ἐπιπλά του· ὁ δὲ πτωχεύσας δίδει ἀπόδειξιν παλαβῆς· ὁ εἰσηγητῆς καὶ οἱ σύνδικοι παύουν τῶν ἔργων των, καὶ γίνεται περὶ τούτων ἀπάντων ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ· ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας τὸ Ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ τῆς ἀκυρώσεως καὶ διαλύσεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθ. 227. Ἡ ἀκύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ διὰ δόλον ἢ ἀπόδειξιν δολίας χρεωκοπίας συμβάσεως μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν, ἐλευθερώνει τοὺς ἐγγυητάς· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ πτωχεύσας δὲν ἤθελεν ἐκτελέσει τὰς συμφωνίας τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ διάλυσις τούτου θέλει γενῆ ἐναντίον τοῦ πτωχεύσαντος εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον, παρόντων τῶν ἐγγυητῶν, ἂν ὑπάρχουν· ἀλλ' αὕτη δὲν ἐλευθερώνει τοὺς ἐγγυητάς, οἵτινες ἤθελον μεσολαβῆσαι εἰς τὴν γενικὴν ἢ μερικὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων συμφωνιῶν.

Ἄρθ. 228. Ὄταν μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ, ὁ πτωχεύσας ἤθελε καταδιωχθῆ διὰ δολίαν χρεωκοπίαν, καὶ φυλακισθῆ, τὸ Ἐμποροδικεῖον θέλει

λάβει τ' ἀνήκοντα προφυλακτικὰ μέτρα, τὰ ὅποια θέλουν παύσει αὐτοδικαίως, ἀφ' ἧς ἡμέρας κοινοποιηθῆ ὅτι δὲν ὑπάρχει καταδίωξις, ἀθώωθῆ ὁ πτωχεύσας ἢ ἐφυλακίσθῆ.

Ἄρθ. 229. Ἐπὶ τῆ βάσει τῆς διὰ δολίαν χρεωκοπίαν φυλακίσεως, ἢ τῆς δι' ἀκύρωσιν ἢ διάλυσιν τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποφάσεως, τὸ Ἐμποροδικεῖον διορίζει ἓνα εἰσηγητὴν καὶ ἓνα ἢ περισσοτέρους συνδίκους, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπιθέσουν τὰς σφραγίδας, καὶ ἐσχολούμενοι παρευθὺς εἰς τὰ παλαιὰ ἔγγραφα καὶ κατάστιχα, τὴν τιμὴν τῶν πραγματειῶν καὶ πραγμάτων κάμνουν ἀπογραφὴν καὶ συμπληρωτικὸν ἰσολογισμόν. Κατὰ δὲ τὸ 199 καὶ 200 ἄρθρον ὁ γραφεὺς τοῦ Ἐμποροδικείου θέλει ζεῖλει πρόσκλησιν εἰς τοὺς νέους δανειστάς ἂν ὑπάρχουν, συνωδευμένην μ' ἐν ἀντίγραφον τῆς τοὺς νέους συνδίκους προσδιορίζουσης ἀποφάσεως, διὰ νὰ φέρουν καὶ δεῖξουν ἐν διαστήματι εἴκοσιν ἡμερῶν τὰ πρὸς βεβαίωσιν χρεωστικά των ἔγγραφα.

Ἄρθ. 230. Κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον εὐθὺς θέλει παρατηρηθῆ ἡ ἀκρίβεια τῶν χρεωστικῶν ἐγγράφων· τὰ δὲ παραδεχθέντα πρότερον καὶ βεβαιωθέντα δάνεια δὲν θέλουν ἐξετασθῆ· ἐξαιροῦνται ὅμως ἀπὸ τὴν μὴ παραδοχὴν καὶ ἐκπτώσιν, ὅσα τῶν δανείων ἐπληρώθησαν ὀλικῶς ἢ ἐν μέρει μετὰ τὴν πρώτην παραδοχὴν.

Ἄρθ. 231. Περαιωθειῶν τῶν ἐργασιῶν τούτων, ἂν δὲν μεσολαβῆσῃ ἐκ νέου συμβιβασμὸς, οἱ δανεισταὶ θέλουν συνέλθει διὰ νὰ γνωμοδοτήσουν περὶ τῆς ἀλλαγῆς ἢ διατηρήσεως τῶν συνδίκων· οἱ νέοι ὅμως δανεισταὶ πρέπει νὰ γνωρίσουν, ὅτι διανομὴ χρημάτων δὲν γίνεται μετὰ τὴν εἰς τὸ 199 καὶ 204 ἄρθ. διαληφθεῖσαν προθεσμίαν, ὡς πρὸς τοὺς εἰς ὀθωμανικὰς ἐπαρχίας κατοικοῦντας δανειστάς.

Ἄρθ. 232. Αἱ παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γινόμεναι πράξεις μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπικυρώσεως καὶ πρὸ τῆς ἀκυρώσεως (α) καὶ διαλύσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, δὲν ἀκυροῦνται εἰμὴ ἐν περιπτώσει δόλου εἰς τὰ δικαιώματα τῶν δανειστῶν.

Ἄρθ. 233. Οἱ πρὸ τοῦ συμβιβασμοῦ δανεισταὶ ἀναγνωρισθέντες δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν τὴν ὀλοσχερῆ πληρωμὴν τῶν δανείων των ἀπὸ τὸν πτωχεύσαντα μόνον· εἰς τὸ σύνολον ὅμως πρέπει κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον νὰ διανεμηθοῦν τὰ χρήματα: ἂν ἀπὸ τὴν διανομὴν (Κουραμᾶ) τῶν χρημάτων τίποτε δὲν ἔλαβον, ζητοῦν τὴν ὀλοσχερῆ ποσότητα τῶν δανείων των· ἂν ὅμως ἔλαβον μίαν ποσότητα ἀπὸ τὴν διανομὴν, δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ δικαίου των, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ μὲ τὴν ποσότητα τῆς διανομῆς, τὴν ὁποίαν εἰσέτι δὲν ἤθελον λάβει· αἱ διατυπώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου προσαρμόζονται εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐκ δευτέρου ἤθελε πτωχεύσει τις, πρὶν ὅμως ἀκυρωθῆ καὶ διαλυθῆ ὁ συμβιβασμός.

Μ Ε Ρ Ο Σ Ε΄.

Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῆς περιουσίας.

Ἄρθ. 234. Ἐὰν πρὸ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ἐνώσεως, αἱ περὶ

(α) Εἰς τρεῖς περιστάσεις διαλύεται καὶ ἀκυροῦται ὁ συμβιβασμός. πρῶτον ἂν καταδικασθῆ ὁ πτωχεύσας εἰς δολίαν χρεωκοπίαν· δεύτερον εἰς δόλον, καὶ τρίτον· ἂν οἱ δανεισταὶ ἤθελον ἀπαιτήσῃ ἀκύρωσιν καὶ διάλυσιν διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων. Εἰς τὰς δύο πρώτας περιπτώσεις, ἢ ἀνανέωσις τοῦ συμβιβασμοῦ εἶναι ἀδύνατος. Ἐν δὲ τῇ τρίτῃ, ἢ ἀνανέωσις εἶναι μὲν δυνατὴ ἀλλὰ τὸ Ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει.

πτωχεύσεως ἐργασίαι ἤθελον κατασχεθῆ ἀπὸ τὴν ἀνεπαρκείαν τῆς περιουσίας, τὸ Ἐμποροδικεῖον θέλει παύσει τὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως· ἢ δὲ ἀπόφασις θέλει ὑποχρεώσει καθέκαστον τῶν δανειστῶν, εἰς τὸ νὰ κινήθῃ καὶ κατὰ τῶν κτημάτων καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πτωχεύσαντος, καὶ ἢ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως εἶνα μόνον μῆνα ἀναβάλλεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς.

Ἄρθ. 235 Ὁ πτωχεύσας, ἢ πᾶς ἄλλος ἐνδιαφερόμενος, δύναται εἰς πᾶσαν ἐποχὴν νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν εἰς τὸ ἀωτέρω ἄρθρον εἰρημένην ἀπόφασιν ἀποδεικνύων, ὅτι ὑπάρχει περιουσία ἱκανὴ διὰ ν' ἀνταποκριθῆ τὰ ἔξοδα τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως, ἢ ἐγχειρίζων εἰς τοὺς συνδίκους ποσότητα ἱκανὴν διὰ τὰ ῥηθέντα ἔξοδα· εἰς ὅλας ὅμως τὰς περιπτώσεις τὰ ἔξοδα τῶν διαδικασιῶν πρέπει νὰ πληρώνωνται.

Μ Ε Ρ Ο Σ ΣΤ΄.

Περὶ ἐνώσεως (α) τῶν δανειστῶν.

236 Ἐὰν δὲν μεσολαβήσῃ συμβιβασμός οἱ δανεισταὶ συνέρχονται αὐτοδικαίως· ὁ εἰσηγητῆς τοῦ συμβουλεύεται περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς πτωχεύσεως καὶ περὶ τῆς ὠφελείας τῆς ἀλλαγῆς ἢ διαμονῆς τῶν συνδίκων, οἱ προνομίου ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου δανεισταὶ θέλουν παρευρεθῆ εἰς αὐτὴν τὴν σκέψιν· θέλει γενῆ ἔκθεσις τῶν λεγομένων καὶ παρατηρήσεων τῶν δανειστῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας τὸ Ἐμποροδικεῖον θέλει ἀποφασίσει, ὡς εἰς τὸ 170 ἄρθρον εἴρηται· οἱ προσω-

(α) Ἡ ἐνωσις τῶν δανειστῶν εἶναι τὸ νὰ μοιρασθοῦν ἀναμεταξύ των οἱ δανεισταὶ (ὀψέποτε δὲν ἤθελον ἠκτελεσθῆ ὁ συμβιβασμός) ὅ,τι καὶ ἂν εὑρεθῆ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τοῦ πτωχεύσαντος.

ρινοί σύνδικοι θέλουν δώσει εις τούς όριστικούς συνδίκους λογαριασμόν, παρόντος του εισηγητού, και μετακαλούμένου κατ' ανάγκην του πτωχεύσαντος.

Άρθ. 237. Οί δανεισταί θέλουν συσκεφθῆ, εάν ἦναι δυνατὸν νὰ γείνη βοήθειά τις εις τὸν πτωχεύσαντα ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῆς πτωχεύσεως· καὶ ὅταν ἡ πλειοψηφία τῶν παρευρισκομένων ἤθελε συγκατατεθῆ εις τοῦτο τότε τῷ γίνεται ἡ ῥηθεῖσα βοήθεια· οἱ σύνδικοι θέλουν προτείνει τὴν ποσότητα, ἣν ὁ εισηγητὴς θέλει προσδιορίσει ἐκτὸς ἂν οἱ σύνδικοι ἀπευθυνθοῦν αὐτοὶ μόνοι περὶ τούτου εις τὸ Ἐμποροδικεῖον.

Άρθ. 238. Ὅταν ἑταιρία τις πτωχεύσῃ, οἱ δανεισταί δύνανται νὰ συγκατανεύσουν εις συμβιβασμὸν ὑπὲρ ἑνὸς μόνου ἢ πολλῶν· εις τοιαύτην περίπτωσιν, ὅλη ἡ ἑταιρικὴ περιουσία μένει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐνωμένων δανειστῶν· τὰ ἰδιαιτέρα ὅμως κτήματα ἐκείνων, μετὸς ὁποίους ὁ συμβιβασμὸς ἤθελεν ἐκτελεσθῆ, εἶναι ἐξηρημένα· ἡ μεταξὺ δέτῶν τοιούτων γινομένη ἰδιαιτέρα συμφωνία δὲν τοὺς καθιστᾷ ὑποχρέους νὰ πληρώσωσιν εις τὴν διανομὴν ἄλλας ποσότητας, παρ' ὅσαι εἶναι ἡ ἑταιρικὴ περιουσία· καὶ ὁ ἰδιαιτερόν συμβιβασμὸν ἀπολάσας συνεταῖρος ἐλευθεροῦται τῆς ἀλληλεγγύης τῶν λοιπῶν συνεταίρων του.

Άρθ. 239. Ἄν καὶ οἱ σύνδικοι ἀντιπροσωπεύουν τὸ σύνολον τῶν δανειστῶν καὶ ἀσχολοῦνται εις τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν χρεῶν τοῦ πτωχεύσαντος, οἱ δανεισταί, ὅμως δίδουν ἑγγραφον ἄδειαν εις τοὺς συνδίκους, τοῦ νὰ ἐμπορευθοῦν τὴν μείνασαν περιουσίαν· αὕτη δὲ ἡ ἄδεια θέλει προσδιορίζει τὸν καιρὸν, τὴν ἔκτασιν, καὶ τὴν ποσότητα ἀκόμη, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ φυλάξουν εις τὰς χεῖράς των διὰ πρόβλεψιν δαπα-

νῶν καὶ ἐξόδων· ἐκτελεῖται δὲ τοῦτο παρόντος τοῦ εισηγητοῦ καὶ μετὴν γνώμην τῶν πλειοτέρων κατ' ἀριθμὸν καὶ ποσότητα δανειστῶν· καὶ ἂν ὁ πτωχεύσας ἢ ἄλλοι τῶν μὴ συγκατανευσάντων δανειστῶν δύνανται νὰ φέρουν ἀνακοπὴν εις τὴν ἑγγραφον ταύτην ἄδειαν, δὲν δύνανται ὅμως καὶ ν' ἀναβάλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς.

Άρθ. 240. Ὅταν αἱ ἐργασίαι τῶν συνδίκων ἤθελον ἐπισύρει ὑποχρεώσεις ὑπερβαινούσας τὴν περιουσίαν τῆς ἐνώσεως, μόνοι οἱ δανεισταί, οἵτινες ἤθελον ἐπιτρέψει αὐτὰς τὰς ἐργασίας, εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὸ περιπλέον τοῦ εις αὐτοὺς ἀναλογοῦντος μέρους, καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν τὰ ἐλλείποντα χρήματα, ἀναλόγως ἕκαστος τῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν ἔχει λαμβάνειν.

Άρθ. 241. Οἱ σύνδικοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργήσωσιν τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος, τῶν πραγματειῶν καὶ ὄλων τῶν κινητῶν του, καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας καὶ τοῦ χρέους αὐτοῦ, τὰ πάντα ἐπισατοῦντος τοῦ εισηγητοῦ, καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῆ ὁ πτωχεύσας.

Άρθ. 242. Οἱ σύνδικοι δύνανται κατὰ τὰς εις τὸ 195 ἄρθρον διαλαμβανομένας διατυπώσεις, νὰ θεωρήσωσιν τὰ δίκαια καὶ ἀπαιτήσεις τοῦ πτωχεύσαντος, χωρὶς πλέον οὔτος νὰ εἰσακουσθῆ.

Άρθ. 243. Οἱ ἠνωμένοι δανεισταί προσκαλοῦνται εις συνέλευσιν, τοῦλάχιστον ἅπαξ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ ἄλλην μίαν φορὰν ἀκόμη ἀπὸ τὸν εισηγητὴν· εις αὐτὰς τὰς συνελεύσεις οἱ σύνδικοι χρεωστοῦν νὰ κάμουν ἔκθεσιν τῶν πρακτικῶν των· θέλουν διαμείνει ἢ ἀντικατασταθῆ εις τὰς ἐργασίας των, κατὰ τὰς εις τὸ 170 καὶ 236 ἄρθ. διαλαμβανομένας διατυπώσεις.

Ἄρθ. 244. Μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς πτωχεύσεως οἱ δανεισταὶ προσκαλοῦνται ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην συνέλευσιν οἱ σύνδικοι δίδουν λογαριασμὸν περὶ ἐκάστου πράγματος, παρόντος τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ μετακαλουμένου· οἱ δανεισταὶ θέλουν γνωμοδοτήσει, ἐὰν ὁ πτωχεύσας ᾖναι συγγνωστός, ἢ ὄχι· ἐπὶ τούτῳ καὶ θέλει γείνει ἔγγραφος ἔκθεσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστος τῶν δανειστῶν θέλει φανερώσει τοὺς λόγους καὶ παρατηρήσεις του· μετὰ τὴν συνέλευσιν ταύτην ἢ ἔνωσις τῶν δανειστῶν θέλει διαλυθῆ αὐτοδικαίως.

Ἄρθ. 245. Ὁ εἰσηγητὴς θέλει παρουσιάσει ἔκθεσιν εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον τῶν συσκέψεων τῶν δανειστῶν, καὶ τῆς συγγνώμης τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἀναφορὰν περὶ τῶν χαρακτήρων καὶ περιστατικῶν τῆς πτωχεύσεως· τὸ δικαστήριον δὲ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τούτου ἀποφασίζει, ἂν ὁ πτωχεύσας ᾖναι συγγνωστός, ἢ ὄχι.

Ἄρθ. 246. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν ᾖθελεν ἀποδειχθῆ συγγνωστός, οἱ δανεισταὶ δικαιοῦνται νὰ κινήσουν δίκη καὶ κατὰ τοῦ ἰδίου πτωχεύσαντος καὶ κατὰ τῶν κτημάτων του· εἰ δὲ τούναντίον, ἐλευθεροῦται μὲν ὁ πτωχεύσας τῆς προσωπικῆς κρατήσεώς του, ἀλλ' οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ κινήσουν δίκη κατὰ τῶν κτημάτων του, μέ τινας ὅμως ἐξαιρέσεις διαλαμβανομένας εἰς ἰδιαιτέρους νόμους (α)

Ἄρθ. 247. Ἀσύγνωστοι εἶναι οἱ δόλιοι χρεωκόποι

(α) Ἰδιαιτέροι νόμοι εἶναι τὸ νὰ ὑπόκεινται εἰς φυλάκισιν οἱ μὴ πολιτογραφέντες ξένοι, ἐπίτροποι, διοικηταὶ, καὶ ἐνεχυροαπόθηκοι καὶ ὅτε εὐρεθῶσι συγγνωστοὶ διότι ἐξ αἰτίας τοῦ ἰδιαιτέρου χαρακτῆρος τῶν χρεῶν των πρέπει πρὸς ἀσφάλειαν νὰ ᾖναι φυλακισμένοι.

οἱ δολιοπῶλαι, οἱ εἰς κλοπὴν ἔνοχοι, οἱ αἰσχροκερδεῖς, ἢ οἱ προδόται τῶν εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθέντων πραγμάτων, καὶ οἱ καταδαπανῶντες τὰ χρήματα τοῦ κοινοῦ (Μάλι Μιρί.)

Ἄρθ. 248. Οὐδεὶς χρεώστης ἔμπορος δὲν εἰσάκουεται, ζητῶν, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν περιουσίαν του εἰς τοὺς δανειστάς του (α).

ΚΕΦ. Ζ΄.

ΠΕΡΙ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ.

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

Περὶ συνυποχρεώσεως καὶ ἐγγυήσεως.

Ἄρθ. 249. Ὁ δανειστὴς ὁ φέρων ὑποχρεώσεις ἀλληγεγγύους μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων συνυποχρέων, ἐν πτωχεύσει εὐρισκομένων θέλει μεθέξει ἀπὸ τὰς διανομὰς ὅλων τῶν συνόλων (μάσσα) μὲ τὰ διάφορα τῶν ὅσα ἔχει λαμβάνειν χρημάτων μέχρι τῆς τελευταίας πληρωμῆς του (β).

Ἄρθ. 250. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως, οἱ συνυπό-

(α) Αἱ διατάξεις αὗται εἶναι μόνον διὰ τοὺς ἐμπόρους· οἱ μὴ ἔμποροι χρεῶσται θέλουν ἀναφέρεσθαι εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

(β) Παρ. χάρ. ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τριῶν ἀλληλεγγύων χρεωστῶν, ὁ 12,000 γροσίων ὁμολογίαν των φέρων δανειστὴς πρέπει νὰ τοὺς κατατάξῃ ὡς ἀκολούθως καὶ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν ὁμάδα τοῦ καθενὸς τὸ δανειὸν του, δηλ. ἀπὸ τὴν

ὁμάδα τοῦ πρώτου πρὸς 50 τοῖς 0 0	6000
ἀπὸ τὴν τοῦ δευτέρου πρὸς 35 τοῖς 0 0	4200
ἀπὸ τὴν τοῦ τρίτου πρὸς 15 0 0	1800
τὸ ὅλον	12000

χρεοὶ δὲν δύνανται νὰ κινήσουν δίκην ὁ εἷς κατὰ τοῦ ἄλλου διὰ τὴν μοιρασθεῖσαν διανομὴν (Κουραμᾶ), ἐκτός ὅταν, ἀπὸ τὴν διανομὴν τῆς πτωχεύσεως μὲ ἔξοδα καὶ διάφορα, περισσεύη ποσότης ὑπερβαίνουσα τὸ δάνειον, καὶ τότε ἡ ποσότης αὕτη περιέρχεται κατὰ τὴν τάξιν τῶν ὑποχρεώσεων εἰς ἐκείνους τοὺς συνυποχρέους, διὰ τοὺς ὁποίους οἱ ἄλλοι ἤθελον εἶσθαι ἐγγυηταί. (α).

Ἄρθ. 251. Ἐὰν ὁ δανειστής ὁ φέρων ὑποχρεώσεις ἀλληλεγγύους μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων συνυποχρέων ἤθελε τυχὸν λάβει πρὸ τῆς πτωχεύσεως μίαν ὁποιαδήποτε ποσότητα εἰς λογαριασμὸν τοῦ δανείου του, δὲν θέλει συμπεριληφθῆ εἰς τὸ σύνολον τῶν δανειστῶν παρὰ κατ' ἀφαίρεσιν αὐτῆς τῆς ποσότητος, καὶ τότε θέλει ἔχει δίκαιον καὶ κατὰ τῶν συνυποχρέων καὶ κατὰ τῶν ἐγγυητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, καθ' ὅσον τῷ ἀνήκει νὰ λάβῃ τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὸν συνυπόχρεων καὶ ἐγγυητὴν, ὅστις ἤθελε δώσει εἰς λογαριασμὸν τοῦ πτωχεύσαντος· δηλαδή δὲν δικαιούται εἰς τὸ σύνολον νὰ ζητήσῃ παρὰ τὰ μένοντα κατ' ἀφαίρεσιν τῶν δεδομένων.

Ἄρθ. 252. Ἄν καὶ ὁ συμβιβασμὸς ἤθελεν ἐκτελεσθῆ, ἀλλ' οἱ δανεισταὶ δύνανται πάλιν νὰ κινήσουν δίκην διὰ τὸ ὅλον τοῦ δανείου των κατὰ τῶν συνυποχρέων τοῦ πτωχεύσαντος.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ τῶν δι' ἐνεχύρων ἠσφαλισμένων καὶ προνομιούχων ἐπὶ κινητῶν κτημάτων δανειστῶν.

Ἄρθ. 253. Ὅσοι τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος

(α) Καὶ ὅταν ἡ ὑπερβαίνουσα τὸ δάνειον ποσότης ἤθελε δοθῆ εἰς τὸν τοιοῦτον συνυπόχρεων, τότε ὁ ἐγγυητὴς του ἐλευθεροῦται τῆς ἐγγυήσεώς του καθὼς τὸ περισσεῦον τῆς ποσότητος ἐκείνης.

εἶναι νομίμως ἠσφαλισμένοι δι' ἐνεχύρων, ἐγγράφονται εἰς τὸ σύνολον τῶν δανειστῶν, χάριν μόνον ὑπομνήσεως.

Ἄρθ. 254. Οἱ σύνδικοι δύνανται εἰς πᾶσαν ἐποχὴν ἀδεία τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ παραλαμβάνουν τὰ ἐνέχυρα πρὸς ὄφελος τῆς πτωχεύσεως, πληρώνοντες τὸ χρέος.

Ἄρθ. 255. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ σύνδικοι δὲν παρέλαβον τὸ ἐνέχυρον, ἐὰν πωληθῆ παρὰ τῶν δανειστῶν, καὶ ἡ τιμὴ του ὑπερβαίῃ τὸ δάνειον, τὸ περίπλεον παραλαμβάνεται παρὰ τῶν συνδίκων· ἐὰν δὲ δὲν ἐξαρκῆ πρὸς ἀποπληρωμὴν, ὁ ἔχων τὸ ἐνέχυρον δανειστής λαμβάνει εἰς τὴν διανομὴν μετοχὴν περὶ τοῦ ὑπολοίπου ὡς συνήθης δανειστής.

Ἄρθ. 256. Ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν, τοὺς ὁποίους μετεχειρίζετο ἀπ' εὐθείας ὁ πτωχεύσας κατὰ τὸν πρὸ τῆς πτωχεύσεως του μῆνα θέλει συμπεριληφθῆ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν προνομιαίων δανειστῶν· καὶ οἱ χρεωστούμενοι μισθοὶ προσέτι τοῖς γραφεῦσι διὰ τοὺς πρὸ τῆς πτωχεύσεως ἔξ μῆνας θέλουν συμπεριληφθῆ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν προνομιαίων δανειστῶν.

Ἄρθ. 257. Οἱ σύνδικοι θέλουν παρουσιάσει εἰς τὸν εἰσηγητὴν κατάλογον τῶν προνομιούχων εἰς κινήτα κτήματα δανειστῶν· ὁ δὲ εἰσηγητὴς θέλει διατάξει νὰ πληρωθοῦν οἱ δανεισταὶ οὗτοι ἐκ τῶν πρώτων χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἤθελον συναχθῆ· ἐὰν τὸ προνόμιον ἀμφισβητήται, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει.

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων καὶ εἰς ἀκίνητα κτήματα προνομιούχων δανειστῶν.

Ἄρθ. 258. Ἐὰν ἡ τιμὴ τῶν ἀκινήτων διανεμηθῆ πρὸ τῆς τιμῆς τῶν κινήτων ἢ καὶ συγχρόνως, μόνον ἐκ τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν οἱ μὴ πληρωθέντες ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων συνέρχονται, καθ' ὅσα μένουσιν εἰσέτι πρὸς αὐτοὺς ὀφειλόμενα, μετὰ τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν (ΕΜΠΟΡ. ΚΩΔΗΞ).

εις την διανομήν των χρημάτων των ἀνηκόντων εις την ομάδα των τελευταίων τούτων, φθάνει μόνον τὰ δάνεια νὰ ἦναι ἐπικυρωμένα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις (α).

Παραδείγματα.	Γρόσια
Οἱ διάφοροι δανεισταὶ εἶναι	
Πρῶτος ἐνυπόθηκος δανειστής διὰ	40,000
Δεύτερος ἐνυπόθηκος δανειστής διὰ	35,000
Δύω ἀνεγγυοὶ δανεισταὶ (Πρῶτος	10,000
(Δεύτερος	15,000
Τὸ ὅλον τῶν χρεῶν	<u>100,000</u>

Τὰ ἀκίνητα πρὸ τῶν κινητῶν πωληθέντα φέρουν 70,000 γρ. ἀπ' αὐτὴν τὴν ποσότητα, πρέπει νὰ λάβῃ:

Ὁ πρῶτος ἐνυπόθηκος δανειστής δι' ὅσα τῶ εἶναι ὀφειλόμενα,	40,000
Ὁ δεύτερος ἐνυπόθηκος δανειστής τὰ μένοντα	30,000
Τὸ ὅλον	<u>70,000</u>

Οὕτω λοιπὸν ἀφοῦ μοιρασθῇ ἡ τιμὴ τῶν ἀκινήτων, ἢ ἀπότισις τῶν 5000 ὀφειλομένων εις τὸν δεύτερον ἐνυπόθηκον δανειστήν, πρέπει νὰ γείνη ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν κινητῶν.

Ἡ πώλησις αὕτη φέρει 24,000 γρόσια, ὁ δεύτερος ἐνυπόθηκος δανειστής ζητεῖ νὰ λάβῃ τὴν ἀπότισιν τῶν	5,000
καὶ ὁ πρῶτος ἀνεγγυος δανειστής	10,000
καὶ ὁ δεύτερος » »	15,000
Τὸ ὅλον	<u>30,000</u>

(α) Οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ οἵτινες ἤθελον συγκαταριθμηθῆναι εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀπλῶν δανειστῶν διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν δανείων των, δὲν θέλουν λάβει πλέον τόκον τοῦ δανείου των.

Ἄλλ' ἢ πώλησις τῶν κινητῶν φέρει 24,000 μόνον γρόσια, καὶ τὰ χρέη συμποσοῦνται 30,000 τότε πρέπει κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον νὰ μοιρασθοῦν ὁ δεύτερος ἐνυπόθηκος νὰ λάβῃ

ὁ πρῶτος ἀνεγγυος δανειστής	4,000
ὁ δεύτερος » »	8,000
	12,000
Τὸ ὅλον	<u>24,000</u>

Ἄρθ. 259 Ἐὰν τὰ κινητὰ, πωληθέντα πρὸ τῶν ἀκινήτων, δώσουν ἀφορμὴν εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας χρηματικὰς διανομὰς, πρὶν διανεμηθῆναι ἢ τιμὴ τῶν ἀκινήτων, οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ συνέρχονται εἰς τὰς διανομὰς ταύτας κατὰ λόγον ὀλοκλήρου τοῦ δανείου των, ἐνεργουμένων χρεῖας καλούσης τῶν ἐφεξῆς ἀφαιρέσεων.

Ἄρθ. 260. Μετὰ τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων καὶ τὴν περὶ τὰς τάξεως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν ἀπόφασιν, ὅσοι ἐκ τῶν δανειστῶν τούτων τύχωσιν ἐπιωφελοῦς τάξεως, ὥστε νὰ λάβωσιν ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων ὅλα τὰ δάνεια, δὲν θέλουν λάβει τὸ ὅλον τῶν ἐνυποθήκων δανείων των, εἰμὴ ἐλαττωμένων κατὰ τὴν ποσότητα, τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἤδη συνελθόντες μετὰ τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν· τὰ δὲ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀφαιρέσεως προερχόμενα χρήματα δὲν μένουσιν εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν, ἀλλὰ μεταβαίνουν εἰς τὸν τῶν ἀνεγγύων, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἐκπτώσις αὕτη.

Ἄρθ. 261. Ὡς πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς οἵτινες ὡς ἐκ τῆς τάξεως αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ λάβουν ἐκ τῆς διανομῆς τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων, εἰμὴ μέρος μόνον τῶν δανείων των, θέλουν ἐνεργηθῆναι τὰ ἐξῆς: Τὰ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν δικαιώματά των κανονίζονται ὀριστικῶς ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν δανείων των, τῶν ὑπολειπομένων μετὰ τὴν εἰς τὰ ἀκίνητα κατάταξιν αὐτῶν· ὅσα δὲ χρήματα ἤθελον λάβει ὑπὲρ αὐ-

τήν τήν αναλογίαν ἐν τῇ προλαβούσῃ διανομῇ, ἀφαιροῦνται ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων μετοχῆς των καὶ παραδίδονται εἰς τὸ τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν σύνολον.

Ἄρθ. 262. Ὅσοι τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν δὲν τύχωσιν ἐπωφελοῦς τάξεως, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀπλοῖ ἀνέγγυοι δανεισταί, ὑποκείμενοι καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ εἰς τὰς πράξεις τοῦ ἀνεγγύου συνόλου.

Μ Ε Ρ Ο Σ Δ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν.

Ἄρθ. 263. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως, αἱ ὑπὸ προίκειον διοίκησιν ὑπανδρευμέναι γυναῖκες, αἱ ἔχουσαι χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ κοινὰ μὲν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ βάλωσιν ἀκόμη εἰς τὴν κοινότητα τὰ ἀκίνητά των, ἀπολαμβάνουν αὐτὰ ταῦτα τὰ εἰρημένα ἀκίνητα, καὶ ὅσα τυχὸν μετὰ τὸν γάμον προσέλαβον ἐκ κληρονομίας, ἀπὸ δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων, ἢ ἔνεκα συμβάντος θανάτου.

Ἄρθ. 264. Ἀπολαμβάνουν ὡσαύτως ὅσα ἀφ' ἑαυτῶν εἰς ἴδιον αὐτῶν ὄνομα ἀπέκτησαν ἀκίνητα, μὲ χρήματα προερχόμενα ἐκ τῶν εἰρημένων κληρονομιῶν, δωρεῶν, καὶ κληροδοσιῶν· ἀρκεῖ μόνον νὰ δηλοῦται ῥητῶς εἰς τὸ τῆς κτήσεως ἔγγραφο ἢ χρῆσις τῶν χρημάτων τούτων, καὶ νὰ ἀποδεικνύηται δι' ἀπογραφῆς, ἢ διὰ παντὸς ἄλλου ἐπισήμου ἔγγραφου πόθεν ταῦτα ἐπήγασαν.

Ἄρθ. 265. Ὑφ' ὁποιονδήποτε ὄρον καὶ ἂν ἦναι συντεταγμένον τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα, ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένης περιπτώσεως, τὸ κατὰ νόμον τεκμήριον εἶναι, ὅτι τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ἀποκτηθέντα κτήματα ἀνήκουν εἰς τὸν σύζυγόν της, ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν χρημάτων του, καὶ πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ ὅλον τῆς περιουσίας του, διατηρουμένου εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ δικαιώματος τοῦ ν' ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

Ἄρθ. 266. Ἡ σύζυγος δύναται ὡσαύτως νὰ ἀπολάβῃ αὐτὰ ταῦτα τὰ κινήτα, τὰ ὁποῖα εἶχε λάβει διὰ γαμικοῦ συναλλάγματος, ἢ ἀπὸ κληρονομίας, ἢ δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων, ἢ ἔνεκα θανάτου· καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἤθελον ἐμβῆ εἰσέτι εἰς τὴν κοινότητα· ἀλλὰ τοῦτο πρέπει ν' ἀποδειχθῇ δι' ἀπογραφῆς, ἢ ἄλλου τινος ἐπισήμου ἔγγραφου· ὁφέποτε ὅμως ἡ σύζυγος δὲν ἤθελεν ἀποδείξει τοῦτο, ὅλα τὰ εἴτε εἰς χρῆσιν τοῦ ἀνδρός, εἴτε τῆς γυναικὸς ἐπιπλα καὶ κινήτα, ὑφ' ὁποιονδήποτε ὄρον καὶ ἂν ἦναι συντεταγμένον τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα, παραλαμβάνονται ἀπὸ τοὺς δανειστάς μὲ τὴν ἐξαιρέσιν μόνον τοῦ ὅτι οἱ σύνδικοι διὰ τῆς ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ θέλουν τῇ παραδώσει τὰ ἀναγκαῖα πρὸς χρῆσιν τῆς ἱμάτια καὶ ὀθόνια.

Ἄρθ. 267. Ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ κινήσῃ τὴν ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 263 καὶ 264 πηγάζουσαν περὶ ἀπολήψεως ἀγωγὴν, εἰμὴ ἀναδεχομένη τὰ ἐπὶ τῶν κτημάτων χρέη καὶ τὰς ὑποθήκας, εἴτε ἐκουσίως ὑπεχρεώθη εἰς τοῦτο εἴτε δικαστικῶς κατεδικάσθη (α).

Ἄρθ. 268. Ἄν τυχὸν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσε χρέη τοῦ ἀνδρός της, ὑπάρχει κατὰ νόμον τεκμήριον, ὅτι ἔκαμε τὴν πληρωμὴν ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ ἀνδρός της· ἐπομένως δὲν δύναται νὰ κινήσῃ κάμμίαν κατὰ τῆς πτωχεύσεως ἀγωγὴν, ἐκτὸς ἂν ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 265 εἴρηται.

Ἄρθ. 269. Ὅταν ὁ ἀνὴρ ἤθελεν εἶσθαι ἔμπορος, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελέσθη ὁ γάμος, ἢ μὴ ἔχων κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κανὲν ἔργον ἢ ἐπάγγελμα ὠρισμένον ἤθελεν ἐπιχειρήσει τὴν ἐμπορίαν ἐντὸς τοῦ γαμη-

(α) Ἄν καὶ ἡ γυνὴ τοῦ πτωχεύσαντος ἤθελεν ἀρνηθῆ τὴν μετὰ τοῦ συζύγου της κοινοποίησιν τῶν ὑπαρχόντων της, καὶ διὰ τοῦτο δικαιούται κατὰ τὸν κανόνα νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόληψίν των, ὑποχρεοῦται ὅμως εἰς τὰ περὶ ἐναποθήκων ἀκινήτων χρέη του.

λίου έτους κατά την έποχήν της έκτελέσεως του γάμου, ή τὰ έκτοτε αὐτῶ, είτε ἐκ κληρονομίας, είτε ἀπὸ δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων, ή ἕνεκα θανάτου, ἀνήκοντα μόνον ἀκίνητα ὑπόκεινται εἰς τὴν ὑποθήκην τῆς γυναικός· τὸ δικαίωμα δέ τοῦτο τῆς ὑποθήκης ἐκτελεῖται Ἄον διὰ χρήματα καὶ κινητὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἡ γυνὴ ἤθελε φέρει προῖκα, ή τὰ ὅποια ἤθελον τῆ προέλθει μετὰ ταῦτα ἐκ τῶν εἰρημένων κληρονομιῶν καὶ δωρεῶν μεταξὺ ζώντων, καὶ δι' αἰτίαν θανάτου, καὶ τῶν ὁποίων τὴν παραλαβὴν καὶ πληρωμὴν ἤθελεν ἀποδείξει δι' ἀξιοπίστου ἐγγράφου· Βον διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ γάμου ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων της, καὶ Γον διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῆς ἕνεκα τῶν παρ' αὐτῆς μετὰ τοῦ ἀνδρός της συνομολογηθέντων χρεῶν.

Ἄρθ. 270. Ἡ γυνὴ, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἦτον ἔμπορος καθ' ἣν ἐποχήν ἐτελέσθη ὁ γάμος, ή τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ μὴ ἔχων κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχήν κανὲν ἔργον ή ὠρισμένον ἐπάγγελμα ἤθελε γενῆ μετὰ ταῦτα ἔμπορος, δὲν δύναται ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως νὰ κινήσῃ κάμμίαν ἀγωγὴν λόγῳ τῶν εἰς τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα περιεχομένων πλεονεκτημάτων· καὶ ἀμοιβαίως οἱ δανεισταὶ δὲν δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν οὐδέποτε ἐκ τῶν παρὰ τῆς γυναικός πρὸς τὸν ἀνδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ συναλλάγματος γενομένων δωρημάτων.

ΚΕΦ. Η.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομῆς καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κινητῶν πραγμάτων.

Ἄρθ. 271. Τὰ ἐκ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος χρήματα, ἀφαιρουμένων τῶν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πτωχεύσεως γενομένων ἐξόδων, τῶν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ οἰκογένειάν του δοθέντων βοηθημάτων, καὶ τῶν πληρωθέντων εἰς τοὺς ἔχοντας προνόμιον δανειστάς, θέλουν διανεμηθῆ μετὰ τῶν δανειστῶν κατ'

ἀναλογίαν τῶν ἐξετασθέντων καὶ βεβαιωθέντων δανείων των.

Ἄρθ. 272. Πρὸς τὸ τέλος τοῦτο, οἱ σύνδικοι θέλουν παραδίδει κατὰ μῆνα πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ ταμείῳ χρημάτων· ὁ δὲ εἰσηγητῆς θέλει διατάξει, ἀν κριθῆ εὐλογον, νὰ γενῆ μετὰ τῶν δανειστῶν διανομὴ, τῆς ὁποίας θέλει προσδιορίσει τὸ ποσόν, καὶ φροντίσει νὰ εἰδοποιηθῶν οἱ δανεισταὶ περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς διανομῆς.

Ἄρθ. 273. Κάμμία διανομὴ δὲν θέλει γείνει μετὰ τῶν δανειστῶν κατοικούντων ἐν τῇ Τουρκίᾳ, εἰμὴ ἀφοῦ χωρισθῶν τὰ μερίδια τῶν ἐκτὸς τῆς Τουρκίας κατοικούντων, καὶ εἰς τὸν ἰσολογισμόν καταγεγραμμένων δανειστῶν· ὅταν δὲ αὐτὰ τὰ δάνεια δὲν ἤθελον εἶσθαι ἀκριβῶς καταγεγραμμένα εἰς τὸν ἰσολογισμόν, ὁ εἰσηγητῆς δύναται ν' ἀποφασίσῃ, ὥστε τὰ χωρισθέντα, ὡς εἴρηται, μερίδια ν' αὐξήσουν· δύνανται ὅμως καὶ οἱ σύνδικοι ν' ἀναφερθῶν εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον κατὰ τῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθ. 274. Τὰ ῥηθέντα μερίδια ἐναποτίθενται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀποθηκῶν μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ 199 ἄρθρου προσδιοριζομένης προθεσμίας· διανεμόνται μετὰ τῶν γνωστῶν δανειστῶν, ἐὰν οἱ εἰς ξένους τόπους κατοικοῦντες δανεισταὶ δὲν ἤθελον γνωστοποιήσῃ καὶ ἐπικυρώσῃ τὰ δάνειά των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου· ὡσαύτως πρέπει νὰ ἐναποτίθηται καὶ ἐν ἑτερον μερίδιον διὰ τὰ δάνεια, τὰ ὅποια δὲν ἤθελον ἀποφασιστικῶς γίνῃ ἀποδεκτὰ

Ἄρθ. 275. Κάμμία πληρωμὴ δὲν δύναται νὰ γενῆ παρὰ τῶν συνδίκων ἀν δὲν ἐμφανισθῆ τὸ καταστατικὸν τοῦ δανείου ἐγγραφον· οἱ σύνδικοι σημειοῦν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου τὴν γενομένην ή διαταχθεῖσαν ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν πληρωμὴν, ὀψέποτε ὅμως εἶναι ἀδύνατον τὸ νὰ ἐμφανισθῆ τὸ ἐγγραφον τοῦτο, ὁ εἰσηγητῆς

δύναται ν' αποφασίση τὴν πληρωμὴν, ἐπὶ βάσει τῆς ἐγγράφου ἐκθέσεως τῆς ἐπικυρώσεως τῶν δανείων· ὁ δὲ δανειστὴς ἐξοφλεῖ πάντοτε τὸν περὶ τῆς διανομῆς κατάλογον, ὑπογράφων τὴν ἐξόφλησιν εἰς τὸ περιθώριον.

Ἄρθ. 276. Ἡ ἔνωσις τῶν δανειστῶν δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Ἐμποροδικείου τὴν ἄδειαν, ὥστε καλεσθέντος ἐν τάξει τοῦ πτωχεύσαντος νὰ διαπραγματευθῇ, καὶ ἐκποιήσῃ κατ' ἀποκοπὴν τὰ μὴπω ἀπειλημένα δικαιώματα καὶ ἀγωγὰς· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ σύνδικοι θέλουν κάμει ὅλας τὰς ἀναγκαίας πράξεις· πᾶς δὲ δανειστὴς δύναται ν' ἀναφερθῇ εἰς τὸν εἰσηγητὴν, διὰ νὰ ζητήσῃ, νὰ συγκροτηθῇ συνέλευσις περὶ τούτου.

ΚΕΦ. Θ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς πώλησεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθ. 277. Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς πτωχεύσεως οἱ δανεισταὶ δὲν δύναται νὰ ζητήσουν τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν ἀκινήτων, ὧν δὲν ἤθελον ἔχει ὑποθήκας.

Ἄρθ. 278. Ἐὰν πρὸ τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστῶν δὲν ἤθελε ζητηθῇ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἀκινήτων, οἱ σύνδικοι λαβόντες παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν ἄδειαν, προβαίνουν εἰς τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων ἐπὶ ὀκτῶ ἡμέρας, κατὰ τὰς περὶ πώλησεως τῆς περιουσίας τῶν ἀνηλίκων ὀρισθείσας διατάξεις.

Ἄρθ. 279. Τὸ ὑπέρθημα, μετὰ τὴν παρὰ τῶν συνδίκων γενομένην κατακύρωσιν τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος ἐκτελεῖται κατὰ τὰς ἐπομένας διατυπώσεις: Α'. τὸ ὑπέρθημα πρέπει νὰ γίνηται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν· Β'. δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλαττον τοῦ δεκάτου τῆς τιμῆς τῆς κατακυρώσεως· Γ'. πᾶς δανειστὴς ἔχει δικαίωμα νὰ ὑπερθεματίσῃ· Δ'. πᾶς ἄλλος, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συνεργῇ εἰς τὴν

κατακύρωσιν ἐν καιρῷ τοῦ ὑπερθέματος. Ε'. ἡ κατακύρωσις αὕτη εἶναι ὀριστικὴ, μὴ συγχωρουμένου καὶ δεκτοῦ ἄλλου ὑπερθέματος.

ΚΕΦ. Ι.

Περὶ διεκδικήσεως.

Ἄρθ. 280. Δύναται νὰ γενῆ διεκδικήσις ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως διὰ τ' ἀποσταλέντα ἐμπορικὰ, ἢ ἄλλα γραμμάτια μὴ πληρωμένα, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον εὑρεθῇ αὐτὰ ταῦτα εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πτωχεύσεως, ἐὰν ἀπεστάλησαν παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆμονος πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μὲ ἀπλὴν ἐντολήν, νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσίν του, ἢ ἂν ἦσαν προσδιωρισμένα, νὰ χρησιμεύσουν εἰς διωρισμένας πληρωμάς.

Ἄρθ. 281. Δύναται ὡσαύτως νὰ γενῆ διεκδικήσις, ἐνόσω ὑπάρχουν ἀναλλοίωτοι ὅλοι ἢ μέρος τῶν πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι παρεδόθησαν εἰς τὸν πτωχεύσαντα λόγῳ παρακαταθήκης, ἢ διὰ νὰ πωληθῶσι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποστείλαντος· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν δύναται νὰ γενῆ διεκδικήσις καὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰρημένων πραγματειῶν, ἂν εἰσέτι δὲν ἐπληρώθη, ἢ δὲν ἐπέρασεν εἰς τὸν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ δοσοληψίας λογαριασμὸν.

Ἄρθ. 282. Ἡ διεκδικήσις δύναται νὰ γενῆ, πρὶν εἰσέτι ἐναποτεθῶσιν αἱ ἀποσταλεῖσαι πραγματεῖαι εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἢ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πτωχεύσαντος πώλησις αὐτῶν δὲν δύναται ὅμως νὰ γενῆ διεκδικήσις πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι, πρὶν ἔτι φθάσωσιν, ἐπωλήθησαν ἀδόλως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμολογίων, φορτωτικῶν ἢ ἀγωγιαστικῶν· ὀδιδικῶν ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ σύνολον τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ὅσα οὗτος ἐπροπλήρωσε

τυχόν ἔνεκα ναύλου ἀγωγίου, παραγγελίας, ἀσφαλείας ἢ ἄλλων ἐξόδων, καὶ νὰ πληρώσῃ τὰς ἔνεκα τῶν τοιούτων ὀφειλομένας ποσότητας.

Ἄρθ. 283. Ὁ πωλητὴς δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὰς παρ' αὐτοῦ πωληθείσας πραγματείας, αἵτινες δὲν ἤθελον παραδοθῆ εἰς τὸν πτωχεύσαντα, ἢ δὲν ἤθελον εἰσέτι ἀποσταλῆ εἴτε εἰς αὐτὸν, εἴτε εἰς ἓνα τρίτον διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ.

Ἄρθ. 284. Κατὰ τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα οἱ σύνδικοι δύνανται λαβόντες τὴν ἀδειαν τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ κρατήσωσι τὰς περὶ ὧν ἢ διεκδικήσις πραγματείας, πληρώνοντες εἰς τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πτωχεύσαντος συμφωνημένην τιμὴν.

Ἄρθ. 285. Οἱ σύνδικοι δύνανται ν' ἀποδεχθοῦν ἐπὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ εἰσηγητοῦ, τὰς περὶ διεκδικήσεως ἀπαιτήσεις ὑπαρχούσης ἀμφισβητήσεως, τὸ δικαστήριον, ἀκοῦσαν τὸν εἰσηγητὴν ἀποφασίζει.

ΚΕΦ. ΙΑ.

Περὶ ἀνακοπῶν κατὰ τῶν περὶ πτωχεύσεως ἀποφάσεων.

Ἄρθ. 286. Εἴτε ἢ περὶ πτωχεύσεως εἴτε ἢ περὶ ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως λογιζομένης ἐκείνης τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πτωχεύσας δὲν ἤθελε δυνηθῆ νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη του γενομένη ἀπόφασις εἶναι ἐπιδεκτικὴ ἀνακοπῆς, ἀπὸ μέρους μὲν τοῦ πτωχεύσαντος ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀπὸ μέρους δὲ ἄλλων ἐνδιαφερομένων ἐντὸς ἐνὸς μηνός· ἢ ἀρχὴ αὐτῶν τῶν προθεσμιῶν θέλει λογισθῆ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤθελον ἐκτελεσθῆ αἰ εἰς τὸ 152 ἄρθρον διαλαμβανόμεναι διατυπώσεις τοιχοκολλήσεως καὶ καταχωρήσεως.

Ἄρθ. 287. Οὐδεμίαν τῶν δανειστῶν ἀπαίτησις περὶ τοῦ νὰ προσδιορισθῆ προθεσμία ἄλλη τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, παρ' ἢ περὶ ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως μετὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν (ἰλάμι) προσδιορισθεῖσα προθεσμία,

δὲν εἶναι δεκτὴ μετὰ τὴν λήξιν τῶν περὶ ἐπικυρώσεως καὶ βεβαιώσεως τῶν δανείων προθεσμιῶν· ἀφ' οὗ δὲ αὐταὶ λήξωσιν, ἢ ἐποχὴ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν θέλει μένει αὐτοδικαίως ἀναλλοίωτος ὡς πρὸς ὅλους τοὺς δανειστάς.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ χρεωκοπιῶν

ΚΕΦ. Α.

Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας.

Ἄρθ. 288. Αἱ ἀπλαῖ χρεωκοπίαὶ δικάζονται ὑπὸ τοῦ Ἐμποροδικείου, συνελεύσεως γενομένης καὶ τιμωροῦνται μετὰ τὰς ὑπὸ τῶν νόμων διοριζόμενας ποινὰς (α), δυνάμεις ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου ἢ καταδιώξει τῶν συνδίκων ἢ καὶ παντὸς δανειστοῦ.

Ἄρθ. 289. Καταδιώκεται ὡς ἀπλοῦς χρεωκόπος, καὶ δύναται νὰ κηρυχθῆ ὡς τοιοῦτος, ὅστις τῶν πτωχευόντων ἐμπόρων ἤθελεν εὑρεθῆ εἰς μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας τῶν ἐξῆς περιπτώσεων· δηλαδή: Αον, ἐὰν αἰ ἀτομικαὶ ἢ οἰκιακαὶ του δαπάναι, τὰς ὁποίας χρεωστεῖ νὰ καταγράφη κατὰ μῆνα εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του, ἤθελον κριθῆ ὑπερβολικαί. Βον ἐὰν ἀποδειχθῆ, ὅτι ἐδαπάνησε μεγάλας ποσότητας χρημάτων, εἴτε εἰς τυχηρὰ παιγνίδια, εἴτε εἰς ὑποθετικὰς πράξεις συναλλάγματος, ἢ πραγματειῶν. Γον ἐὰν ἐπὶ σκοπῷ ἀναβολῆς τῆς πτωχεύσεώς του ἔκαμεν ἀγορὰς διὰ νὰ τὰς μεταπωλήσῃ κάτω τῆς ἀγοραίας τιμῆς, καὶ ἐὰν ἐπὶ τῷ αὐτῷ πάλιν σκοπῷ ἐδανείσθῃ ποσότητας, ἢ ἐξέδωκε κυκλοφορικὰ γράμματα, ἢ ἐπεχείρησεν ἄλλα ἐπιζήμια μέσα, διὰ νὰ προμηθευθῆ χρηματικὰ κεφάλαια· Δον ἐὰν μετὰ τὴν

(α) Ἡ ποινὴ τῆς ἀπλῆς χρεωκοπίας, εἶναι φυλάκισις τοῦλάχιστον ἐνὸς μηνός, ἕως δύο ἐτῶν τὸ πολὺ.

παῦσιν τῶν πληρωμῶν του ἐπλήρωσε κανένα δανειστήν ἐπὶ ζημία τοῦ συνόλου (α).

Ἄρθ. 290. Καταδιώκεται ὡς ἀπλοῦς χρεωκόπος πᾶς ἔμπορος πτωχεύσας, ὅστις ἤθελεν εὔρεθῆ εἰς μίαν τῶν ἐξῆς περιπτώσεων. Αον ἐὰν ἤθελε κάμει διὰ λογαριασμὸν ἄλλου συμφωνίας χωρὶς νὰ λάβῃ τὸ ἰσόποσόν των, θεωρουμένης μεγίστας ὡς πρὸς τὴν κατάστασίν του, ὅτε ἤθελε τὰς συμφωνήσει. Βον ἐὰν ἤθελε κηρυχθῆ ἐκ νέου πάλιν πτωχεύσας χωρὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς συμφωνίας τοῦ προλαβόντος σημβιασμοῦ. Γον ἐὰν ἀφοῦ ἐνυμφεύθῃ, κοινὰ ἔχων τὰ ὑπάρχοντά του μετὰ τῆς γυναικὸς του ἢ χωριστὰ, δὲν ἤθελε συμμορφωθῆ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ 69 καὶ 70 ἄρθρου. Δον, ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τῶν τριῶν ἡμερῶν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν του δὲν ἤθελε κάμει εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον τὴν παρὰ τοῦ 148 καὶ 149 ἄρθ. ὀριζομένην δηλοποίησιν, ἢ ἐὰν ἢ δηλοποιήσῃς αὕτη δὲν διαλαμβάνῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων. Ε'ον ἐὰν ἄνευ νομίμου ἐμποδίου δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως εἰς τοὺς δικαστὰς καὶ συνδίκους κατὰ τὰς ὀρισμένας περιπτώσεις καὶ προθεσμίας, ἀφοῦ ἤθελε λάβει τὸ προπεμπτήριόν του. ΣΤ'ον ἐὰν δὲν ἤθελε κρατήσῃ βιβλία, καὶ κάμη ἀκριβῶς ἀπογραφὴν, ἢ ἐὰν αὐτὰ τὰ βιβλία καὶ ἀπογραφὰ ἦναι ἀτελεῖ, ἢ ἀτάκτως συντεταγμένα ἢ μὴ ἐμφαίνοντα τὴν ἀληθῆ τῶν χρεῶν καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ καπᾶστασιν χωρὶς ὅμως νὰ ὑπάρχῃ δολιότης.

Ἄρθ. 291. Οἱ σύνδικοι δὲν δύνανται νὰ κρίνουν περὶ τῆς ἀπλῆς χρεωκοπίας ἐν ὀνόματι τοῦ συνόλου, ἂν δὲν λάβουν τὴν ἄδειαν παρὰ τῆς ἀτομικῆς πλειοψηφίας

(α) Ὑποθετικαὶ πράξεις εἶναι τὸ νὰ πωλήσῃ τις ἀφηρημένως, καὶ καθ' ὑπόθεσιν συνάλλαγμα, ἢ πραγματείας με προθεσμίαν, τῆς ὁποίας περαιουμένης νὰ λάβῃ τὴν διαφορὰν τῆς τιμῆς.

τῶν παρόντων δανειστῶν διὰ συναινέσεως καὶ ἀποφάσεως αὐτῶν.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ δολίας χρεωκοπίας.

Ἄρθ. 292. Κηρύττεται δόλιος χρεωκόπος καὶ τιμωρεῖται μετὰ τὰς ἐν τῷ ποινικῷ κώδικι κατὰ τῶν κλεπτῶν ἐπιβαλλομένας ποινάς. πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος, ὅστις ἤθελε κρύψει τὰ βιβλία του, ὑποκρύψει ἐν μέρος τῆς περιουσίας του, ἢ ὅστις ἤθελε γενῆ δολίως χρεώστης πλαστουργημένων χρεῶν, εἴτε διὰ δημοσίων ἐγγράφων, εἴτε δι' ἰδιογράφων ὑποχρεώσεων, ἄπερ δὲν ἐχρεώσται.

Ἄρθ. 293. Τὰ ἐπὶ καταδιώξει δολίας χρεωκοπίας δικαστικὰ ἐξοδα δὲν πληρώνονται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει παρὰ τῆς συνόδου ἄλλ' ἐὰν εἰς ἢ πολλοὶ τῶν δανειστῶν ἤθελον γενῆ πολιτικοὶ ἐνάγοντες ἀτομικῶς καὶ ὁ πτωχεύσας ἤθελεν ἀθωωθῆ, τότε τὰ δικαστικὰ ἐξοδα λογίζονται εἰς βᾶρος τοῦ συνόλου.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ τῶν ἐγκλημάτων καὶ πλημμελημάτων γινομένων εἰς τὰς πτωχεύσεις παρὰ τῶν συναιτιῶν τῶν πτωχευσάντων.

Ἄρθ. 294. Καταδικάζονται εἰς τὰς περὶ δολίας χρεωκοπίας ποινάς Αον, οἱ πρὸς ὄφελος τοῦ πτωχεύσοντος ἀποδεδειγμένως ὑφαιρέσαντες καὶ ὑποκρύψαντες ὅλα τὰ κινητὰ ἢ ἀκίνητα πράγματά του ἢ μέρος αὐτῶν. Βον, οἱ δολίως παρουσιάσαντες εἰς τὴν πτώχευσιν καὶ ἐπικυρώσαντες, εἴτε δι' ἰδίου των ὀνόματος, εἴτε διὰ μεσολαβήσεως ἄλλων τινῶν πλαστουργημένα χρέη. καὶ Γον, ὅσοι ἐμπορευόμενοι ὑπὸ τὸ ὄνομα ἄλλου, ἢ ὑφ' ὑποθετικὸν ὄνομα, ἤθελον κατασταθῆ ἔνοχοι τῶν εἰς τὸ 292 δ.αλαμβανομένων ἀδικημάτων.

Ἄρθ. 295. Ἡ σύζυγος, γονεῖς καὶ τέκνα τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς, οἵτινες ἤθελον ὑφαιρέσει, ἢ κρύψει τὰ εἰς τὴν πτώχευσιν ἀνήκοντα πράγματα, ἂν καὶ μὴ συναίτιοι τοῦ πτωχεύσαντος, θέλουν καταδικασθῆ με τὰς περὶ κλοπῆς ποινάς.

Ἄρθ. 296. Εἰς τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις διαλαμβανόμενας περιπτώσεις τὸ Ἐμποροδικεῖον, καὶ ἀθωωθέντος ἀκόμη τοῦ πτωχεύσαντος, θέλει ἀποφασίσει Ἄον νὰ ἐπιστραφοῦν καὶ ἀποδοθοῦν εἰς τὸ σύνολον τῶν δανειστῶν ὅλα τὰ κτήματα, δικαιώματα καὶ ἀγωγὰς ὅσα ἤθελον δολίως ὑφαιρεθῆ. Βον, ν' ἀποζημιωθοῦν καὶ πληρωθοῦν οἱ τόκοι καὶ ζημίαι, τῶν ὁποίων ἡ ποσότης ἤθελε προσδιορισθῆ με ἀπόφασιν (ιλάμι).

Ἄρθ. 297. Πᾶς σύνδικος, ὅστις ἤθελε φανῆ ἔνοχος καταχρήσεως εἰς τὰς ἐργασίας του, θέλει τιμωρηθῆ με φυλάκισιν δύο μηνῶν τοῦλάχιστον ἕως δύο ἐτῶν τὸ πολὺ, καὶ με πρόστιμον μὴ ὑπερβαῖνον τὸ τέταρτον τῶν εἰς τοὺς ζημιωθέντας ἀποδοθησομένων ὑπαρχόντων καὶ ἀποζημιώσεων, οὐδ' ἔλαττον τῶν ἑκατὸν γροσίων.

Ἄρθ. 298. Ὁ συμφωνήσας μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος δανειστής, εἴτε μετ' ἄλλων τινῶν νὰ γνωμοδοτήσῃ εἰς τὰς συνδιασκέψεις τῆς πτωχεύσεως ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος, ἢ ὅστις τῶν δανειστῶν ἤθελε κάμει ἰδιαιτέραν συμφωνίαν, ἀφ' ἧς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξάγεται ὄφελος εἰς βᾶρος τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, θέλει τιμωρηθῆ με φυλάκισιν ὄχι πλείονα ἐνὸς ἔτους· ἀλλ' ἡ φυλάκισις αὕτη ἐκτείνεται καὶ εἰς δύο ἔτη, ἂν ὁ εἰρημένος δανειστής ᾖ ἢναι ἐκ τῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθ. 299. Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμεναι συμφωνίαι εἶναι ἀσήμαντοι καὶ ὡς πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους· ὁ δὲ δανειστής ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουν, τὰς ποσότητας καὶ ἀξίαν τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἤθελε λάβει διὰ τῶν κυρωθεισῶν συμφωνιῶν.

Ἄρθ. 300. Ὁψέποτε ἡ ἀκύρωσις τῶν συμφωνιῶν ἤθελεν ἐξακολουθεῖ· ἡ ἀγωγή εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ Ἐμποροδικεῖου.

Ἄρθ. 301. Ἀπασαι αἱ κατὰ τῶν ἀπλῶν καὶ δολίων χρεωκόπων καὶ τῶν συναιτίων αὐτῶν ἀποφάσεις τῶν καταδικῶν τοιχοκολλοῦνται, καὶ δημοσιεύονται κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις με ἐξοδα τῶν καταδικασθέντων.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ διοικήσεως τῶν κτημάτων ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας.

Ἄρθ. 302. Εἰς ὅλας τὰς περὶ ἀπλῆς ἢ δολίας χρεωκοπίας καταδιώξεις καὶ καταδίκασι, αἱ πολιτικαὶ ἀγωγαι, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 296 διειλημμένων, ἀποχωρίζονται· πᾶσαι δὲ αἱ περὶ πτωχεύσεως ὀρισθεῖσαι περὶ τῶν κτημάτων διατάξεις θέλουν ἐκτελεσθῆ, οὐδὲ δύνανται νὰ φερθῶσιν, οὔτε ν' ἀνατεθῶσιν εἰς ἄλλα δικαστήρια.

Ἄρθ. 303. Χρεωστοῦν ἐν τοσοῦτῳ οἱ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως, νὰ διευθύνουν εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον πᾶν ἐγγραφον ἢ βιβλίον καὶ πᾶσαν περὶ δόλου τοῦ πτωχεύσαντος πληροφορίαν ἀναγκαίαν.

Ἄρθ. 304. Τὰ ἐγγράφα, (α) καὶ τὰ βιβλία τὰ παρὰ τῶν συνδίκων διευθυνθέντα, θέλουν εἶσθαι, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, κοινοποιήσιμα διὰ τοῦ γραφείου τοῦ Ἐμποροδικεῖου, ἢ δὲ κοινοποιήσιμα αὕτη γίνεται κατ' αἰτησιν τῶν συνδίκων, οἵτινες ἤμποροῦν νὰ λάβουν ἰδιωτικὰ ἀντίγραφα, ἢ νὰ ζητήσουν ἐπίσημα τὰ ὁποῖα θέλουν δοθῆ πρὸς αὐτοὺς παρὰ τοῦ γραμματέως· τὰ ἐγγράφα καὶ βιβλία, τὰ ὁποῖα δὲν ἤθελον κατὰ ῥητὴν διά-

(α) Τὰ ῥηθέντα ἐγγράφα πρέπει νὰ κρύπτονται, ὥστε ἂν καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν ἤθελε φανῆ δόλιον καὶ ψευδές, νὰ ἐνεργῆται ἡ ἀναγκαία καταδίωξις.

ταξιν τῆς ἀποφάσεως παρακατατεθῆ, θέλουν ἀποδοθῆ μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς συνδίκους οἵτινες δίδουν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθ. 305. Ὅστις τῶν πτωχευσάντων ἤθελεν ἐξοφλήσει ἅπαντα τὰ ἔνεκα κεφαλαίων, τόκων, καὶ ἐξόδων παρ' αὐτοῦ ὀφειλόμενα, δύναται ν' ἀνακτῆσῃ τὴν ἀποκατάστασιν του· ἀλλ' ὀψέποτε οὗτος, συνεταῖρος ὢν μιᾶς πτωχευσάσης ἐταιρίας δὲν ἤθελεν ἀποδείξει, ὅτι ἅπαντα τὰ κεφάλαια, τόκοι καὶ ἔξοδα τῆς ἐταιρίας ἐξωφλήθησαν, δὲν δύναται ν' ἀνακτῆσῃ τὴν ἀποκατάστασιν του, ἂν καὶ τῷ ἤθελον δοθῆ ἀκόμη ἰδιαίτερα ἔγγραφα τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθ. 306. Πᾶσα περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησις τοῦ πτωχεύσαντος διευθύνεται εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον, ὁ ἀναφερόμενος χρεωστὴ νὰ ἐπισυνάπτῃ εἰς τὴν ἀναφορὰν του τὰ ἐξοφλητικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα ὅτι ἐξώφλησεν ὀλοκλήρως ἅπαντα τὰ ἔνεκα κεφαλαίων, τόκων καὶ ἐξόδων παρ' αὐτοῦ ὀφειλόμενα.

Ἄρθ. 307. Ἡ ἀναφορὰ μετὰ τῶν ἐγγράφων θέλουν σταλῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου εἰς τοὺς ὑπαλλήλους του καὶ αὐτοὶ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀναφερομένου ὑπάρχοντος Ἐμποροδικείου, ἢ ἂν μετὰ τὴν πτώχευσιν μετώκησε, πρὸς τὸ Ἐμποροδικεῖον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου συνέβη ἢ πτώχευσις, προσκαλῶν αὐτοὺς νὰ συλλέξωσιν, ὅσας δυνηθῶσι πληροφορίας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκτεθειμένων, ἐὰν παρ. χάρ. ἢ πτώχευσις συνέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, αἱ πληροφορίες θέλουν συλλεχθῆ παρὰ τοῦ Ἐμποροδικείου (Τιδζαρετχανέ).

Ἄρθ. 308. Τὸ ἀντίγραφον τῆς εἰρημένης ἀναφορᾶς

θέλει μείνει τοιχοκωλλημένη ἐπὶ δύο μῆνας καὶ εἰς τὴν θύραν τοῦ Ἐμποροδικείου καὶ εἰς τὸ Χρηματιστήριον, καὶ ὅπου ἀνήκει· θέλει δὲ καταχωρηθῆ περίληψις αὐτῆς εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Ἄρθ. 309. Ὅστις τῶν δανειστῶν δὲν ἔλαβε ὀλοκλήρα τὰ πρὸς αὐτὸν, ἔνεκα κεφαλαίων, τόκων, καὶ ἐξόδων ὀφειλόμενα, καὶ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα δύναται ν' ἀνακόψῃ τὴν ἀποκατάστασιν δι' ἀπλῆς πρὸς τὸ Ἐμποροδικεῖον ἀναφορᾶς, συνωδευμένης μετὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα· ὁ ἀνακόπτων δανειστῆς δὲν συγχωρεῖται νὰ παρευρεθῆ εἰς τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως διαδικασίαν.

Ἄρθ. 310. Παρελθόντων τῶν δύο μηνῶν, τὸ Ἐμποροδικεῖον (ἐὰν ἢ πτώχευσις συνέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν) ἢ οἱ περὶ τῶν ὁποίων ἀνωτέρω εἴρηται ἀντιπρόσωποι (ἐὰν ἢ πτώχευσις συνέβη εἰς καμμίαν τῶν ἔξω ἐπαρχιῶν) θέλουν ἀποστείλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ Ἐμπορίου ὅσας συνήγαγον πληροφορίας, καὶ τὰς γενομένας τυχὸν ἀνακοπὰς, προσθέτοντες τὴν γνώμην των.

Ἄρθ. 311. Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου ἐκδίδει ἀπόφασιν, παραδεχομένην ἢ ἀπορρίπτουσαν τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησιν· ἐὰν ἢ αἴτησις ἤθελεν ἀπορρίφθῆ, δὲν δύναται πλέον νὰ μεταγενῆ, παρὰ μετὰ ἓν ἔτος.

Ἄρθ. 312. Ἡ παραδεχομένη τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησιν ἀπόφασις διευθύνεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἐμποροδικείου, ἐὰν ἢ πτώχευσις συνέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἢ εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς ἀντιπροσώπους, (Δεπουτάτους) ἐὰν συνέβη εἰς καμμίαν ἔξω ἐπαρχίαν· οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι διατάσσουσιν ν' ἀναγνωσθῆ δημοσίᾳ, καὶ νὰ ἀντιγραφῆ εἰς τὰ βιβλία των.

Ἄρθ. 313. Εἶναι ἀπρόσδεκτοι πρὸς ἀποκατάστασιν οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἐπὶ κλοπῇ ἢ αἰσχροκερδεῖα καταδικασθέντες καὶ οἱ δολιοπῶλαι· ἀπρόσδεκτοι εἶναι

ἔτι καὶ οἱ ἐπίτροποι, διοικηταί, καὶ ἄλλοι ὑπόλογοι, ὅσοι δὲν ἔδωκαν, ἢ δὲν ἐκαθάρισαν τοὺς λογαριασμοὺς τῶν προσδεκτῶς ὅμως εἰς ἀποκατάστασιν εἶναι ὁ ἀπλοῦς χρεωκόπος, ὅστις ἐξεπλήρωσε τὴν ποινὴν εἰς ἣν ἤθελε καταδικασθῆ.

Ἄρθ. 314. Κάνεις τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ἂν δὲν ἔτυχεν ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθ. 315. Ὁ πτωχεύσας δύναται ν' ἀποκατασταθῆ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του διὰ τῶν κληρονόμων του.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Ἄρθ. 66. Σελ. 17.

Ἡ παραλαβὴ τῶν μετακομιζομένων πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν μετακομιθέντων πραγμάτων κτλ.

Διόρθου

Συμβάσεως ἀποκρίσεως ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν μετακομιθέντων πραγμάτων, κτλ.